

Uzun, E. M. ve Alat, K. (2014). İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemi ve bu sistem sonrasında ilkokula başlayan öğrencilerin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 15-44.

Geliş Tarihi: 21/10/2013

Kabul Tarihi: 22/10/2014

İLKOKUL BİRİNCİ SINIF ÖĞRETMENLERİNİN 4+4+4 EĞİTİM SİSTEMİ VE BU SİSTEM SONRASINDA İLKOKULA BAŞLAYAN ÖĞRENCİLERİN HAZIRBULUNUŞLUKLARI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Elif MERCAN UZUN*
Kazım ALAT**

ÖZ

Bu araştırma ilkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemi ve ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Nitel araştırma yöntemlerinin kullanıldığı bu araştırmaya maksimum çeşitlilik örnekleme ile seçilen, Samsun'un değişik yerlerinde görev yapan 20 ilkokul birinci sınıf öğretmeni katılmıştır. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılarak toplanmış, veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda, öğretmenlerin eğitim sistemini farklı şekillerde değerlendirdikleri, bazılarının bu eğitim sistemine gerekli altyapı hazırlanmadan geçildiğini ve bu altyapı eksikliğinin farklı şekillerde kendisini gösterdiğini düşündükleri, yaşlarına göre okul öncesi eğitim almama ya da daha küçük yaşta okula başlama gibi nedenlerle dezavantajlı başlayan çocukların fiziksel, bilişsel, sosyal ve duygusal hazırbulunuşluk açısından farklı sorunlar yaşadıkları ve okuma yazma öğrenimi için temel olan becerileri tam olarak gösteremedikleri saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: 4+4+4 eğitim sistemi, 12 yıllık zorunlu kademeli eğitim, okula hazırbulunuşluk, ilkokul birinci sınıf öğrencisi

FIRST GRADE TEACHERS' OPINIONS ABOUT THE IMPLEMENTATION OF 4+4+4 EDUCATION SYSTEM AND SCHOOL READINESS OF STUDENTS

ABSTRACT

The purpose of this research is to investigate first grade teachers' opinions about 4+4+4 education system and school readiness of first grade students at elementary schools. Twenty first grade teachers working for elementary schools in Samsun province participated in this study. Participants were recruited using maximum diversity sampling procedure. Data were collected by using semi-structured interviews and analyzed with content analysis technique. Findings of the study suggested that teachers have different notions about the education system, some believe that the infrastructure required for transforming to this education system does not exist and this infrastructure shortage manifests itself in various ways; children who start disadvantageously, such as not having preschool education or starting school at an earlier age, suffer from a series of issues in terms of physical, cognitive, social and emotional readiness of children and they fail to display skills material for learning how to read and write.

Key Words: 4+4+4 education system, 12-year gradual compulsory education system, school readiness, first grade students.

* Arş. Gör., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, e-posta: elfmercan@gmail.com

** Yrd. Doç. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, e-posta: kazim.alat@gmail.com

1. GİRİŞ

Eğitim bir ülkenin kalkınması ve ilerlemesi için önemli bir araçtır. Bu nedenle temel eğitim tüm ülke vatandaşlarına verilmekte ve vatandaşların olabildiğince örgün ve yaygın eğitim kurumlarından yararlanmaları sağlanmaktadır. Örgün eğitim kurumları belirli yaş grubundaki öğrencilere belirli programlar çerçevesinde eğitim veren kurumlar olup okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim kurumlarından oluşmaktadır. Ülkemizde daha önce uygulanmakta olan 8 yıllık kesintisiz zorunlu eğitim sistemi yerine 2012-2013 eğitim-öğretim yılında 12 yıllık kademeli zorunlu eğitim sistemine geçilmiştir (MEB, 2012a). Böylece, zorunlu eğitimin verildiği eğitim kurumları ilkokul, ortaokul ve lise olarak yeniden düzenlenmiştir.

1.1. Zorunlu Eğitim

Zorunlu eğitim devletin vatandaşlarını zorunlu kıldığı eğitim sürecini anlatmaktadır. Eğitimin bireyi değiştirmekte ve geliştirmekte olduğu, bireyin de toplumu değiştirdiği ve geliştirdiği düşüncesinden hareketle birçok ülkede bireylerin eğitim sisteminden olabildiğince yararlanabilmeleri için zorunlu eğitim süresi uzatılmakta ve uzatılmaya çalışılmaktadır (Baş, 2004). Genel olarak farklı ülkelerde uygulanan zorunlu eğitim süresi incelendiğinde bu sürenin 8 yıl ve üzerinde olduğu görülmektedir (Gedikoğlu, 2005). Bazı ülkelerde zorunlu eğitim okul öncesi eğitimi de kapsarken bazı ülkelerde ise ilkokul ile birlikte başlamaktadır (EACEA, 2012). Örneğin, European Audiovisual & Culture Executive Agency (EACEA)'nin 2012 verilerine göre Lüksemburg ve Kuzey İrlanda'da zorunlu eğitim 4 yaşında başlayıp 16 yaşında biterken, Bulgaristan, Fransa, İspanya, İrlanda, İzlanda, Norveç, Polonya, Romanya ve Slovakya Cumhuriyeti'nin aralarında bulunduğu bazı Avrupa ülkelerinde 6 yaşında başlayan zorunlu eğitim 16 yaşında bitmektedir.

Ülkemizde ise zorunlu eğitim 1924 yılından 1981 yılına kadar 5 yıl olarak uygulanmıştır (Akyüz, 2010). 1946 yılında yapılan 3. Milli Eğitim Şurasında sekiz yıllık zorunlu eğitime geçilmesi önerilmiş, 1961 yılında çıkarılan 222 sayılı Kanun ile zorunlu eğitim süresi 7-14 yaşlarını kapsayacak şekilde 8 yıla çıkarılmış ve 1971-1972 eğitim-öğretim yılında pilot uygulaması yapılmasına rağmen bu uygulamadan vazgeçilmiştir (Arı, 2002; Güven, 2010). 1973 yılında çıkarılan 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanuna 8 yıllık kesintisiz zorunlu eğitim ilkesi eklenmesine rağmen pilot uygulama 1981-1982 öğretim yılında tekrarlanmış ve 1982 yılında bu uygulamadan vazgeçilmiştir (Akyüz, 2010). Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitime geçiş uzun bir zaman almış ve 1997-1998 öğretim yılında 4306 sayılı kanun ile yürürlüğe girmiş ve tüm yurttan uygulanmaya başlanmıştır. Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitime geçişle birlikte önceden ilkokul ve ortaokul olarak adlandırılan okullar birleştirilmiş, ilköğretim okulu şeklinde adlandırılmıştır (Erdem, 2005; Kıran, 2000).

Gündeme gelmesinden yaklaşık 50 yıl sonra uygulamaya konulan sekiz yıllık zorunlu eğitim uygulaması yerine 2012-2013 öğretim yılında 4+4+4 eğitim sistemi olarak adlandırılan 12 yıllık kademeli zorunlu eğitim sistemine geçilmiştir. 12 yıllık kademeli zorunlu eğitimin ilk dört yılı ilkokul, ikinci dört yılı ortaokul ve son dört yılı lise olarak düzenlenmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı (2012a), Türkiye'de uygulanan zorunlu eğitim süresinin birçok ülkede uygulanan zorunlu eğitim süresinin gerisinde olduğu, lise mezunu oranının düşüklüğü ve okullaşma oranlarında bölgeler arasındaki farklılık gibi noktalardan hareketle 4+4+4 eğitim sistemini önermiştir. Bu eğitim sistemi ile çocukların

hayata bir yıl daha önce atılması ve bu sayede daha erken yaşlarda yetenek ve ilgilerine göre tercih yapma hakkının sağlanması amaçlanmaktadır. Ayrıca, bu eğitim sistemi yoluyla ilkokul birinci sınıf öğrencileri ile sekizci sınıf öğrencilerinin aynı ortamı paylaşmasından doğabilecek sıkıntıları azaltma hedeflenmiştir. Bu eğitim sistemiyle 66 ayını dolduran çocuklar ilkokula başlamaktadır. Bunun yanı sıra 60 ayını dolduran çocuklar velilerinin izniyle ilkokula başlayabileceklerdir. 60 ayını dolduran çocukların ilkokula alınması beraberinde birçok soruyu beraberinde getirmektedir. Bu sorulardan en önemlisi 60 aylık çocukların okula başlamak için hazır olup olmadıklarıdır. MEB ilkokula yeni başlayan öğrencilerin okula uyumlarını kolaylaştırmak ve okuma yazma çalışmalarına temel oluşturmak için 12 haftalık “Uyum ve Hazırlık Çalışmaları” adlı bir program hazırlamıştır (MEB, 2012b). Bu program kapsamında Türkçe, hayat bilgisi, matematik, oyun ve fiziksel etkinlikler, müzik ve görsel sanatlara ilişkin etkinliklere yer verilmiştir. Çizgi ve resim çalışmaları, eşleştirme, sıralama, benzerlikleri ve farklılıkları bulma gibi bilişsel becerilere yönelik birtakım etkinlikler bulunmaktadır.

1.2. Okula Hazırbulunuşluk

Hazırbulunuşluk, öğrenme için bireyin hazırlıklı olması ve öğrenilecek şey için gerekli olan ön bilgiye, beceriye, alışkanlığa, ilgiye ve tutuma sahip olunmasıdır. Bireyin her türlü yaşantısının daha sonraki yaşantıları üzerinde etkisi olduğu ve bu yaşantılardan elde edilen deneyimlerin daha sonraki yaşantıları olumlu ya da olumsuz şekilde etkilediği bilinmektedir (Çelenk, 2008; Oktay, 2010; Senemoğlu, 2003). Bloom (1995) hazırbulunuşluğun eğitim öğretim sürecinde önemli bir rol oynadığını ve öğrenme öğretme sistemini doğrudan etkilediğini belirtmektedir. Oktay ve Unutkan (2003) hazırbulunuşluğun çocuğun herhangi bir duygusal karışıklığa uğramadan, kolayca ve yeterli olarak öğrenebilmesi olduğunu belirtmekte ve bunun sadece olgunlaşma ile açıklanamayacağına değinmektedir. Alanyazında okula hazırbulunuşluk yerine okul olgunluğu ya da okula başlama olgunluğu gibi kavramlar kullanıldığı görülmektedir. Bu kavramların hepsinin ortak noktasının çocuğun yeni şeyleri öğrenmek için hazır olup olmadığıdır.

Okula hazırbulunuşluk karmaşık bir süreçtir. Bu süreçte fizyolojik, bilişsel, çevresel, sosyal ve duygusal birçok faktör etkili olabilmektedir. Okula hazırbulunuşluğun fiziksel iyi oluş, motor gelişim, sosyal, duygusal ve dil gelişimi, öğrenme yaklaşımları, genel bilgi ve bilişten oluştuğu belirtilmektedir (High, Committee on Early Childhood, Adoption and Dependent Care, ve Council on School Health, 2008). Commodari (2012) okula hazırbulunuşluğun akademik becerilerin yanı sıra duygularını yönetme, stresle başa çıkma, komutları takip etme, sınıf içindeki görevleri yapabilme, zengin kelime dağarcığı ve diğerleriyle işbirliği yapabilme gibi ön koşulları da içerdiğini ifade etmektedir. Yapılan çalışmalar okula hazırbulunuşluğu birçok faktörün etkilediğini göstermektedir. Bu çalışmalarda, ailenin sosyo-ekonomik düzeyinin ve sosyo-kültürel ortamının doğrudan çocuğa sunulan imkanları etkilediği ve çocukların yaşlarına göre daha elverişsiz ortamlarda yetişmesinin olumsuz sonuçlara yol açtığı belirtilmiştir (Crosnoe, 2007; Erkan, 2011; McLoyd, 1998; Üstün, Akman ve Etikan, 2004; Üstün, Akman ve Uyanık, 2000). Anne babanın eğitim düzeyinin de çocuğun hazırbulunuşluğunu olumlu yönde etkilediği ortaya konulmuştur (Çıkrıkçı, 1999; Yazıcı, 2002; Yılmaz, 2003). Araştırmalar, okul öncesi eğitim alan çocukların ilkokula daha hazır bir şekilde başladıklarını göstermektedir (Aksu Koç, Erguvanlı Taylan ve Bekman, 2002; Barnett ve Hustedt, 2003; Boz, 2004; Erkan ve Kırca, 2010; Espinosa, Thornburg ve Matthews,

1997; Magnuson ve Waldfogel, 2005; Şahin, Sak ve Tuncer, 2013; Unutkan, 2007). Ayrıca, çocukların genel gelişim özellikleri ve kronolojik yaşları da onların ilkökula hazırbulunuşluklarını etkilemektedir (Dockett ve Perry, 2002; Katz, 2008; McBryde, Ziviani ve Cuskelly, 2004).

Çocukların okula başlamaları hayatlarındaki önemli dönüm noktalarından biridir (Fabian, 2000). Okul hayatıyla birlikte çocuğun çevresi genişlemekte ve çocuk yeni çevrenin içine girmekte, toplumsal yaşamda uyulması gereken kurallarla karşılaşmakta, çocuktan yeni birçok şeyi öğrenmesi beklenmektedir. Bu sürecin kolay atlatılması çocuğun okula hazırbulunuşluğuyla yakından ilgilidir. Araştırmalar çocuğun okuldaki başarısının okula hazır olarak başlayıp başlamadığı ile ilgili olduğunu belirtmektedir (Dockett ve Perry, 1999; 2004; Erkan, 2011; Mangiona ve Speth, 1998). Bunun yanı sıra farklı araştırmalarda çocukların okula ilişkin ilk deneyimlerinin onların iyi oluşları, hayat boyu öğrenmeleri ve akademik başarıları üzerinde etkili olduğu ve bu deneyimlerin çocukların hazır bulunuşluklarından etkilendiği (Hamre ve Pianta, 2001; Sanagavarapu, 2010) üzerinde durulmaktadır. Ayrıca, okula diğerlerine göre daha hazır başlayan çocukların daha başarılı oldukları (Majzub ve Rashid, 2012) ve hazırbulunuşluğun öğrencilerin okuma yazma başarılarında önemli bir değişken olduğu (Yangın, 2009) belirtilmektedir.

Türkiye’de birçok çocuk herhangi bir ön hazırlık olmadan doğrudan ilkökula başlamakta ve bu durum onların başarılarını olumsuz yönde etkilemekte, diğer çocuklar karşısında dezavantajlı duruma düşürmektedir (UNICEF, 2011). Okula hazırbulunuşluk düzeyi diğerlerine göre düşük olarak başlayan çocukların akademik başarılarının düşük olması kaçınılmaz bir durumdur (Dockett ve Perry, 2004; Piotrkowski, Botsko ve Matthews, 2000). Okula hazırbulunuşluk sadece akademik başarıyı etkilemekle kalmaz. Aynı zamanda çocukların okuldan ayrılma oranlarıyla ve duygusal ve davranışsal problem yaşamalarıyla yakın ilişkili olduğunu gösteren araştırma sonuçlarına rastlamak mümkündür (Brooks-Gunn ve Duncan, 1997; Duncan vd., 2007; Entwisle ve Alexander, 1993; McLoyd, 1998; Wertheimer ve Croan, 2003).

4+4+4 eğitim sistemi uygulamaya konmadan önce toplumun değişik kesimlerinden farklı tepkiler almıştır. Önerilen sistemin doğuracağı sonuçlara ilişkin bazı üniversiteler ve sivil toplum kuruluşları çeşitli bildirgeler yayımlamıştır (Eğitim Reform Girişimi, 2012; Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Kurulu, 2012; ODTÜ Eğitim Fakültesi, 2012; ODTÜ Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü, 2012). Bu bildirgelerde ilköğretime başlama yaşının bir yıl öne çekilmesinin ve okul öncesi eğitime vurgu yapılmamasının, öğretim programlarında ve öğretmen yetiştirme programlarında köklü değişiklikler yapılmadan daha küçük çocukların okula alınmasının, öğrencilerin ikinci kademenin başında mesleki açıdan yönlendirilmelerinin sakıncalı olabileceği üzerinde durulmaktadır. Aynı zamanda sistemdeki değişikliğin çocuk hakları ihlallerine zemin hazırlayabilecek birçok düzenlemeyi içerdiği, okullaşma oranındaki artışı zedeleyeceği, çocuk gelinlerin ve çocuk işçilerin artmasına neden olabileceği belirtilmektedir. Bildirgelerdeki bu görüşler ve değerlendirmeler 4+4+4 eğitim sistemi uygulanmaya başlamadan önceki kaygıları içermektedir.

Ülkemizde 4+4+4 eğitim sisteminin uygulanmaya başlanmasından sonra eğitim öğretime başlayan öğrencilerin sorunları incelemek amacıyla öğretmen ve yöneticilerle bir dizi çalışma yapılmıştır. İstanbul’da yapılan bir çalışmada Özenç ve Çekirdekçi (2013) 4+4+4 eğitim sistemi ile okula başlayan 60-69 aylık öğrencilerin yaşadıkları sorunları incelemek

amacıyla öğretmenlerle anket çalışması yapmışlardır. Bu çalışmada öğrencilerin zihinsel ve fiziksel gelişimlerdeki yetersizlikten kaynaklanan sorunlar yaşandıkları, çabuk yoruldukları, öz bakım becerilerini yerine getiremedikleri ve dikkatlerinin çok çabuk dağıldıkları belirtilmiştir. Ayrıca, okulun ve sınıfın fiziki koşullarından kaynaklanan sorunlar yaşandığına da değinilmiştir. Ankara'da yapılan benzer bir çalışmada öğretmenler okulların fiziksel altyapılarının 4+4+4'ün uygulanması için uygun olmadığını, 66 aylık çocukların ilkokula başlamalarının sınıf öğretmenlerinin iş yükünü arttırdığını belirtmişlerdir (Peker Ünal, 2013). Öğretmenler birinci sınıflarda farklı yaş gruplarından çocukların bulunmasının ve yaşı küçük olan ve okula hazır olmayan çocukların okula başlamasının uygun olmadığını düşünmektedirler. Ek olarak öğretmenlerin 4+4+4 eğitim sistemi hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıklarını belirlemiştir.

Birleştirilmiş sınıflarda görev yapan öğretmenler de 4+4+4 eğitim sistemi hakkında yeteri kadar bilgilendirilmediklerini ifade etmektedirler (Külekcı, 2013). Kilis ve Gaziantep illerinde görev yapan bu öğretmenler birinci sınıflardaki 60-66 aylık ve 66-72 aylık çocukların sınıfta doğal olarak iki ayrı grup oluşturduklarını ve yaptırılan etkinliklerin bu öğrencilere ya çok basit ya da zor geldiğini belirtmektedirler. Özellikle, 60-66 aylık öğrencilerin okula uyum sorunları yaşamaları ve daha çok ilgiye ihtiyacı olmaları öğretmenlerin zaman sıkıntısı yaşamasına yol açmaktadır. Birleştirilmiş sınıflarda da okulun fiziki koşullarının 60-66 aylık öğrenciler için uygun olmadığı sonucuna varılmıştır. Okul yöneticilerinin 4+4+4 eğitim sisteminin uygulanması hakkındaki görüşlerini inceleyen bir çalışmada, uygulamada en fazla karşılaşılan sorunların fiziki durum ve altyapı eksikliği, öğretmen yetersizliği, öğrencilerin uyum problemleri ve yaş aralığının büyük olmasından kaynaklandığı bulunmuştur (Memişoğlu ve İsmetoğlu, 2013).

Alanyazındaki çalışmalar gerek öğretmenlerin gerekse okul yöneticilerinin 4+4+4 eğitim sistemi sonrası en çok karşılaştıkları sorunların başında okul ve sınıfların fiziki durumları ve altyapı eksikliği olduğunu göstermektedir (Külekcı, 2013; Memişoğlu ve İsmetoğlu, 2013; Özenç ve Çekirdekçi, 2013; Peker Ünal, 2013). İkinci olarak ise bu çalışmaların tamamı erken yaşta okula başlayan öğrencilerde uyum sorunları yaşandığını bulmuştur. Öğretmenlerin 4+4+4 eğitim sistemi hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıklarını belirtmeleri de bir başka dikkat çekici bulgudur (Külekcı, 2013; Peker Ünal, 2013).

4+4+4 eğitim sistemi sonrası yaşanan sorunları incelemek amacıyla farklı bölgelerde ve farklı okul türlerinde görev yapan öğretmenlerin görüşlerinin incelenmesi, varsa yaşadıkları sorunların tespit edilmesi ve birinci sınıf öğrencilerinin hazırbulunuşluklarıyla ilgili görüşlerinin belirlenmesi alan yazına katkı sağlayacaktır. Ayrıca, bu sorunların tespit edilmesi ve çözüm yollarının önerilmesi mevcut eğitim politikalarının yeniden düzenlenmesi için önem taşımaktadır. Bu çalışmada ilkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemi ve bu sistem ile birlikte ilkokula başlayan öğrencilerin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşlerini belirlemek amaçlanmıştır. Bu amacı gerçekleştirmek üzere aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır:

1. İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemine ilişkin görüşleri nelerdir?
2. İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin öğrencilerin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşleri nelerdir?

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma ilkököl birinci sınıf öğretmenlerin 4+4+4 eğitim sistemi ve ilkököl birinci sınıf öğrencilerinin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşlerini derinlemesine ve ayrıntılı olarak incelemek için nitel desende oluşturulmuştur. Nitel araştırma, olgu ve olayları derinlemesine inceleme ve araştırmaya katılan kişilerin deneyimlerinden doğan anlamların sistematik olarak incelenmesi fırsatı sunmaktadır (Saban, 2007). Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olgubilim deseni kullanılmıştır. Olgubilim deseni farkında olunan fakat derinlemesine ve ayrıntılı bir anlayışa sahip olunmayan olgulara odaklanılmasıdır (Yıldırım ve Şimşek, 2011).

2.2. Katılımcılar

Araştırmanın katılımcıları Samsun'un değişik yerlerinde görev yapan ilkököl birinci sınıf öğretmenlerinden oluşmaktadır. Bu öğretmenler amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan maksimum çeşitlik örnekleme ile tespit edilmiştir. Maksimum çeşitlik örneklemeindeki amaç, görece olarak küçük bir örneklem oluşturmak ve bu örnekleme çalışılan probleme taraf olabilecek bireylerin çeşitliliğini maksimum derecede yansıtmaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Araştırmada maksimum çeşitlik örneklemeinden yararlanılmasının nedeni farklı özelliklere sahip olan sınıf öğretmenlerinin görüşlerinin belirlenmek istenmesidir. Bu nedenle araştırmaya katılan öğretmenler değişik türdeki ve yerdeki okullardan seçilmiştir. Ayrıca öğretmenlerin kıdemlerinde çeşitlik olmasına dikkat edilmiştir. Araştırmaya katılan öğretmenlere ilişkin bilgiler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1.

Katılımcılara İlişkin Bilgiler.

Sıra No/ Cinsiyet	Öğretmen	Kıdem	İlkokul Türü	İlçe	Daha Önce 1. Sınıf Okutma Durumu	Sınıf Mevcudu	Öğrenci Yaş Aralığı
1k	Öğretmen1	19	Merkez	İlkadım	4 kez	23	60-75 ay
2e	Öğretmen2	5	Köy	Havza	(1 ay)	14	60-79 ay
3k	Öğretmen3	7	Köy	Asarcık	1 kez	16	60-78 ay
4k	Öğretmen4	7	Köy	Havza	1 kez	15	67-79 ay
5k	Öğretmen5	15	Merkez	Canik	3 kez	24	71-77 ay
6k	Öğretmen6	22	Merkez	Canik	5 kez	29	70-75 ay
7e	Öğretmen7	18	Merkez	Canik	4 kez	20	66-72 ay
8e	Öğretmen8	15	Köy	Ondokuz Mayıs	4 kez	10	69-72 ay
9e	Öğretmen9	17	Merkez	Canik	4 kez	22	70-75 ay
10e	Öğretmen10	15	Merkez	Atakum	3 kez	24	66-75 ay
11k	Öğretmen11	18	Merkez	Canik	6 kez	24	66-80 ay
12e	Öğretmen12	19	Merkez	Atakum	5 kez	23	66-78 ay
13e	Öğretmen13	20	Köy	Alaçam	6 kez	18	62-77 ay
14e	Öğretmen14	12	Merkez	Alaçam	4 kez	24	62-80 ay
15k	Öğretmen15	19	Merkez	İlkadım	6 kez	26	61-79 ay
16k	Öğretmen16	33	Merkez	İlkadım	8 kez	25	67-75 ay
17k	Öğretmen17	28	Özel	İlkadım	7 kez	15	61-71 ay
18k	Öğretmen18	29	Özel	İlkadım	7 kez	15	71-76 ay
19k	Öğretmen19	10	Merkez	Ondokuz Mayıs	1 kez	23	66-78 ay
20e	Öğretmen20	11	Köy	Havza	2 kez	14	60-74 ay

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin 6'sının köy okulunda, 12'sinin merkezde bulunan ilkokulda ve 2'sinin de özel okulda çalıştığı, katılımcı öğretmenlerin mesleki kıdemlerinin 5-33 yıl arasında değiştiği görülmektedir. Katılımcıların ortalama olarak daha önce 4 kez birinci sınıf okuttukları, sınıf mevcutlarının 9-29 arasında değiştiği ve sınıflarındaki öğrencilerin yaş aralığının 60-80 ay arasında ve yaş genişliğinin 3 ay ile 19 arasında değiştiği söylenebilir.

2.3. Veri Toplama Süreci

2.3.1. Görüşme

İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemi ve öğrencilerin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşlerini belirlemek için bu araştırmada nitel araştırma tekniklerinden yarı yapılandırılmış görüşme tekniği kullanılmıştır. Yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği, görüşme sırasında esnek olma, derinliğine bilgi edinme ve yöneltilen sorulara ek sorular ekleyerek derinlemesine bilgi edinme gibi özelliklerinden dolayı bu araştırma için uygun görülmüştür. Görüşme soruları yapılan alan yazın incelemesinden ve sınıf öğretmenleriyle yapılan informal görüşmelerden yararlanılarak hazırlanmış ve bir alan uzmanına incelettirilmiştir. Görüşme sorularının ön uygulaması araştırmaya katılan öğretmenlerden farklı bir sınıf öğretmeniyle yapılmıştır. Bu ön uygulamadan alınan dönütlerden yola çıkılarak görüşme sorularına son hali verilmiştir. Görüşme soruları yedi sorudan oluşmaktadır. Yapılan görüşmelerde katılımcılara, 4+4+4 eğitim sistemi hakkındaki görüşleri, eğitim-öğretim döneminin başında yaşadıkları deneyimler ve öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri ile ilgili sorular sorulmuştur.

2.3.2. Uygulama

Öğretmenlere araştırmanın amacı açıklanmış ve katılmaya gönüllü olan öğretmenlerden görüşme için uygun yer ve zamanda randevu alınmıştır. Görüşmelerin katılımcıların kendilerini rahat ve huzurlu hissedebileceği ve görüşlerini içtenlikle açıklayabilecekleri bir ortamda gerçekleştirilmesine özen gösterilmiştir. Görüşmeler bire bir, yüz yüze yapılmış ve katılımcıların bilgisi dahilinde ses kayıt cihazıyla kaydedilmiştir. Görüşme sürecinde ses kaydına ilave olarak araştırmacı tarafından not alınmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşmelerin esnek olma, araştırma sırasında yeni sorular ekleme gibi özelliklerine uygun olarak görüşme sırasında sorularda gerekli değişiklikler yapılmıştır. Görüşmeler yaklaşık 30-50 dakika arasında sürmüştür. Görüşme sırasında öğretmenleri yönlendirici, araştırmanın veri toplama sürecini olumsuz etkileyebilecek durumlardan kaçınılmıştır.

2.3.3. Veri Analizi

Araştırmada elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. İçerik analizi araştırmanın kuramsal olarak çok açık ifade edilemediği veya daha derinlemesine bir analize gereksinim duyulduğu durumlarda gerçekleştirilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2011). Görüşmeler sırasında kaydedilen görüşmeler araştırmacılar tarafından bilgisayar ortamında yazılı hale dönüştürülmüştür. Daha sonra, araştırmada elde edilen tüm veriler birçok kez okunarak kodlanmıştır. Yapılan kodlamalar sırasında araştırmanın amacına uygun olarak çeşitli boyutlar saptanmış, bu boyutlara uygun temalar belirlenmiştir.

3. BULGULAR

Bu bölümde belirlenen ana temalar ve alt temalar çerçevesinde araştırmanın amacı doğrultusunda elde edilen bulgular gerekli yerlerde öğretmen görüşlerinden meydana gelen doğrudan alıntılar ile desteklenerek sunulmuştur. Analiz sonucunda elde edilen bulgular birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemine ilişkin görüşleri ve öğrencilerin hazırbulunuşlukları ana temaları etrafında organize edilmiştir.

3.1. Birinci Sınıf Öğretmenlerinin 4+4+4 Eğitim Sistemine İlişkin Görüşleri

İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 2012-2013 eğitim öğretim yılında uygulanmaya başlanan ve 4+4+4 eğitim sistemi olarak bilinen 12 yıllık kademeli zorunlu eğitim hakkında farklı fikirler öne sürdükleri görülmektedir. Yapılan analiz sonucunda öğretmenlerin 4+4+4 eğitim sistemi ve bu sistemin uygulanmasıyla ilgili sorunlar ve bu sistemle birlikte uygulanmaya başlanan uyum programı hakkında görüş bildirdikleri görülmektedir.

3.1.1. 4+4+4 Eğitim Sistemine İlişkin Görüşler

Araştırmaya katılan katılımcılardan bazıları 4+4+4 eğitim sistemi olarak bilinen 12 yıllık zorunlu kademeli eğitim sistemine geçişin MEB tarafından açıklanan gerekçelere dayanmadığını belirtmekte ve bu nedenleri şu şekilde açıklamışlardır:

Devlet kendi ideolojisini en iyi eğitimle empoze ederiz, onları yönlendiririz düşüncesiyle bu sisteme geçtiler (Öğretmen 4).

Çocukları bu çarkın içine ne kadar erken alırsak, ne kadar erken işlemeye başlarsak, ne kadar erken imam hatiplere yönlendirirsek o kadar iyi olur mantığı var bu işin içinde. Dindar nesil yetiştirme niyetinin uzantısıdır bu sistem değişikliği (Öğretmen 13).

Eğitim sistemine geçişte gerekli altyapının yeteri kadar hazırlanmamasının doğru olmadığını ve 4+4+4 eğitim sistemine geçişte yaşanan altyapı eksikliğinin sekiz yıllık zorunlu eğitime geçişte de benzer şekilde yaşandığını belirten katılımcıların bu konuda görüşleri şöyledir:

*Altyapı olmadan, hiçbir hazırlık olmadan sistemde değişiklik yapmak ne kadar doğru. Kimse arada kalacak olan çocukları düşünmüyor. Biz ne yaparız düşünmüyor. 'Yaptık olacak' mantığı var ama işin içinde insan daha doğrusu çocuk olunca böyle 'astığım astık kestiğim kestik' olmuyor (Öğretmen 4).
Bu sisteme temel altyapı oluşturulduktan sonra geçilseydi en ufak bir lafım olmazdı. Sekiz yıllık eğitime altyapı oluşturulmadan geçilip sorunlar yaşandıysa bunda da aynı durum söz konusu. O zaman da bir sürü sorun yaşanmıştı. Sistemi oturtup birkaç yıl sonra geçilseydi, bir otursaydı bazı şeyler (Öğretmen 6).*

4+4+4 eğitim sistemine herhangi bir pilot uygulama yapılmadan geçilmiştir. Bu nedenle katılımcılardan bazıları sisteme yönelik pilot uygulama yapılmamasını eleştirmekte ve pilot uygulamanın sistemin aksayan yönlerinin düzeltilmesine katkı sağlayacağını vurgulamaktadır.

Keşke bu sene pilot uygulama yapılsaydı da sonra uygulamaya geçilseydi (Öğretmen 12)

Keşke pilot uygulama yapılsaydı da sorunlar o noktada görülseydi bence çok daha iyi olurdu. En azından gerekli düzeltmeler yapılırdı, nerede sorun olduğu görülürdü. Biz de kendimizi geliştirmiş olurduk (Öğretmen 15).

3.1.1.1. *Eğitim sisteminin uygulanışında karşılaşılan sorunlar.* Katılımcılardan bazıları 4+4+4 eğitim sisteminin getirdiği en büyük sorunu öğrencilerin yaşadığını, şu an yaşanan sorunların öğrencilerin geleceğini etkileyeceğini, sistemin bilimsel dayanaklarının

olmadığını ve bu sistemle diğerlerine göre daha küçük yaşta okula başlayan öğrencilere haksızlık yapıldığını düşündüklerini şu şekilde dile getirmişlerdir:

Çocuklar için çok zor, en büyük zorluğu onlar yaşıyorlar... Annelerinden alıp oyun çocuğunu direkt birinci sınıfa getirip sıralarda oturtmaya çalışıyoruz. Bir şeye dikkat etmelerini ama bu dikkatlerini 40 dakika boyunca dağılmadan sürdürdüklerini bekliyoruz... Belki şimdi bir şekilde yapacaklar ama ileride ne olacak? (Öğretmen 12)

Ben bu programın ya da daha doğrusu çocukların erken alınmasının bilimsel bir dayanağı olduğunu düşünmüyorum. Hangi bilim çocukları erkenden okula alın, hazır olmadıkları halde onlara bilgi yükleyin, özgüvenlerini zedeleyin diyor? (Öğretmen 13)

Çocukların arasındaki farklılık ciddi bir farklılık. Hadi hepsini geçtik diyelim bunlar bir süre sonra, okuma yazma olayı tamamen bittiği zaman aynı müfredata tabi tutulacaklar, aynı sınavlara tabi tutulacaklar. Bu bence çocuklara haksızlık, küçüklere haksızlık (Öğretmen 18)

4+4+4 eğitim sistemiyle birlikte sınıflarında 60-80 ay arasında öğrenci olduğunu belirten katılımcılar sınıflarda farklı yaşlarda öğrencilerin olmasının çeşitli sorunlar getirdiğini belirtmektedirler. Örneğin, daha önce 6 kez birinci sınıf okutmuş bir öğretmen şunları ifade etmiştir:

Karma olması iyi olmadı. Çünkü benim bir öğrencimle diğer öğrencim arasında 20 ay fark var. Neden fark var çünkü birisi küçük yaş grubunun küçüğü, diğeri büyük yaş grubunun üst sınırında. Bir şey yaptırmaya çalışıyorum bir grup zaten çok çok iyi yapıyor, onlara çok basit geliyor, diğerleri çok zorlanıyor (Öğretmen 15).

Benzer görüşler bildiren diğer öğretmenler de görüşlerini aşağıdaki gibi ifade etmişlerdir:

Kimisi gayet iyiyken küçüklere daha geriden geldi. İkisini aynı seviyeye getirmek için epey uğraştım hala da uğraşıyorum. O arada bazıları çok sıkıldı, bazılarına gereğinden fazla yüklenmek zorunda kaldım. Belli şeyleri bilip gelenler çok sıkıldığı için sınıfın düzeni bozuldu (Öğretmen 19).

Çocukların arasında kalıyorsun. Biri üst seviyede biri alt seviyede. Birisiyle ilgileniyorsun, diğerine haksızlık yapmış gibi hissediyorsun. Her zaman sınıflarda böyle durumlar olabilir, hepsinin aynı seviyede olmasına zaten bekleyemezsin ama arada bu kadar uçurum olmuyor... Araya yaş farkı ve anasınıfı farkı girince fark daha da artıyor (Öğretmen 20).

Katılımcılardan bazıları sınıflarındaki öğrencilerin yaş aralığının geniş olmasından şikayetçiysen sınıflarında 66 ayın altında öğrencisi bulunmayan bir öğretmen aslında bunun kendisi için sorun olmadığını, öğrenci sayısı az olduğu için her öğrenciyle birebir ilgilenme fırsatı bulduğunu ve bu fırsatla o açığı kapattığını şu şekilde dile getirmektedir:

Öğrenci sayısı az olduğu [24öğrenci] için daha kolay kontrol edilebiliyorlar. Herkese ulaşabiliyoruz, herkesle birebir ilgilenilebiliyoruz. Öğrencilerin arasındaki farklılığa karşı daha rahat çalışabiliyoruz, birebir etkinlikler yaptırabiliyoruz. Bu sistem o açıdan iyi oldu (Öğretmen 10).

Okuma yazma öğretimi sürecinde pekiştirmenin öneminden bahseden katılımcılardan tamamı 4+4+4 eğitim sisteminde ancak Nisan ya da Mayıs ayında öğrencilerin okuma ve yazmayı öğrenebilecekleri fakat öğrenciler öğrendiklerini pekiştirmeden yaz tatiline girecekleri için öğrendiklerini unutacaklarını düşündüklerini şu şekilde dile getirmişlerdir:

O programa göre gidersek Mayıs, Haziran gibi çocuklar okumayı tamamlayacaklar ve o zaman bizim Türkçe kitabını işleme şansımız yok, birkaç metin işleyebiliriz sadece. O zaman ikinci sınıfın başında en azından birkaç ay biz tekrar okuma yazma çalışması yaparız gibime geliyor (Öğretmen 5).

Nisan Mayıs'ta okumaya geçen öğrenci yaz tatiline girince hepsini unutarak gelecek. Daha erken geçince en azından üzerine işliyorum... Ama böyle olunca üzerine bir şey katmasına fırsat vermeden yaz tatili gelecek ve unutacaklar gibime geliyor (Öğretmen 20).

2011-2012 eğitim öğretim yılında 60-72 aylık çocuklar için okul öncesi eğitim zorunlu tutulduğu için, belirtilen yaş aralığında olan öğrenciler bu yıl ilkokula başlamışlardır. Bu öğrencilerin yanı sıra bu yıl ailelerinin isteği dahilinde 60 ay ve üstü olan öğrencilerde

okula başlamışlardır. Bu uygulamayla ilgili olarak Asarcık ilçesinde, bir köy okulunda çalışan katılımcı karşılaştığı durumu şu şekilde anlatmaktadır:

Sınıfımda abla kardeş var. Aralarında bir yaş var. Abla geçen sene anasınıfına gitmiş, hiçbir sıkıntı yaşamıyor. Kardeş ablaya bağımlı, sürekli onun yanında oturmak istiyor, boya kalemlerinizi çıkarın dediğim zaman abla hemen onunkini de çıkarmaya çalışıyor... Çocuğun zaten birinci sınıfın getirdiği bir sorumluluğu var ve bunun üstüne kardeşinin de sorumluluğu eklenmiş durumda. Kardeşi de ona bağımlı yetişecek (Öğretmen 3).

Taşıma merkezli köy okulda çalışan iki farklı katılımcı, bu sistemde öğrencilerin bir kısmının okula başlama kararının ailelere verilmesinin yanlış olduğunu düşündüğünü, bazı ailelerin çocuklarını köylerinde anaokulu olmadığı için erken gönderdiklerini şu şekilde dile getirmektedir:

Erken gönderen birkaç veliye neden erken gönderdiklerini sordum, onlar da köylerindeki anaokulunun kapatıldığını, anaokulu öğrencilerinin taşınmasını da yapılmadığını söylediler. O yüzden de birinci sınıfa kayıt yaptırmışlar (Öğretmen 4).

Ben birkaç aileyi göndermesinler diye ikna etmeye çalıştım. Çünkü çocuklardan biri 58 aylık, diğerleri de 60 ayın üstünde ve ailenin isteğiyle okula geliyorlar. Biraz bilinçli olan bir aile 'hocam, haklısınız ama köydeki anasınıfı kapattılar, taşınmalıyız da kaldırdılar, anasınıfı çocuklarını taşınmalıya da kabul etmediler. Bu çocuk bu sene anasınıfına gidemeyecek ne olacak? Bu sene de anasınıfı gibi olacak dediler ben o yüzden yazdırdım okula.' diyor (Öğretmen 14).

Köy ilkokulunda görev yapan başka bir katılımcı ise okulların bir kısmının ilkokula bir kısmının ise ortaokula dönüştürülmesinin şu şekilde bir soruna yol açtığını belirtmektedir:

Okullar gruplandırıldığı için öğretmenler ve öğrenciler farklı okullara dağıtıldı. Öğrencilerden kimi kendi evlerinden uzaktaki okullara gitmek zorunda kaldılar ve bu yaştaki çocuklar servisle gidip gelmek zorunda kaldılar. Zaten servislerin durumu ortada. Sıraya zar zor oturan çocuk nasıl o servislerde gidip gelsin (Öğretmen 13)?

3.1.1.2. 4+4+4 eğitim sisteminin uygulanmasındaki farklılıklar. Veri analizinden anlaşıldığına göre 4+4+4 eğitim sisteminin uygulanmasında okullar arasında farklılıklar olduğu görülmektedir. Örneğin, merkez ilçelerde çalışan öğretmenlerden ikisi 60-66 ay arasındaki öğrencilerin ailelerinin isteğiyle kayıt yaptırmaya haklarının olmasından yola çıkarak sistemde ortaya çıkan esneklik nedeniyle okullarına 60-66 ay arasındaki öğrencilerin kayıtlarının yapılmadığını belirtmektedir.

*Bizim okulumuza küçük öğrenciler alınmadı. Müdür Bey kayıt için gelen velilerle görüşüp çocuklar için erken olduğunu anlatmış. O yüzden kimse kayıt yaptırmadı (Öğretmen 6).
66 aylıktan küçük öğrenci alınmadı zaten bizim okula (Öğretmen 10).*

Bazı okullarda ise 66 ay altı öğrencilerin de kaydının yapıldığı fakat öğrencilerin yaşlarına göre gruplamalar yapılarak sınıflarının belirlendiği ya da belirlenmesinin düşünüldüğü fakat öğrenci sayısının azlığı nedeniyle bu uygulamadan vazgeçildiği görülmektedir. Katılımcılar bu durumu şu şekilde ifade etmektedir:

Bizim okulumuzda öğrenciler yaşlarına göre gruplara ayrıldığı için normal yaş itibarıyla gelen çocuklar var benim sınıfımda. İçlerinde küçük yaş grubundan öğrenci yok. Önceki sistemin devamı şeklindeyiz aslında (Öğretmen 5).

Bizim okulumuzda öğrenciler önce yaşlarına göre gruplanacaktı ama küçük sınıfta yeterli öğrenci olmayınca sınıf açılmadı. O yüzden onlar diğer sınıflara eşit olarak dağıtıldı. (Öğretmen 16)

Daha önce bir kez birinci sınıf okutan katılımcılardan biri okullarda öğrencilerin yaşlarına göre gruplama yapılması uygulaması hakkındaki görüşlerini şu şekilde dile getirmektedir:

Yazın bakanlık açıklamalarında sürekli küçük çocukların diğerlerinin aralarında kaynaşarak, onlardan öğrenerek aradaki açığı kapatacakları söyleniyordu. Dolayısıyla grup yapılması böyle bir amacı engellemiş oluyordu ama birçok okulda gruplama yapıldığını biliyorum. Bence de olması gereken buydu. En azından benzer yaşlardaki çocuklar benzer becerilere sahip olacağı için öğretmen çok rahat onlara ayak uydurabilirdi (Öğretmen 19).

Öğrencilerin yaşlarına göre gruplandırılmasının yanı sıra katılımcıların eğitim sisteminin uygulanışı konusunda en çok uyum programının yanı sıra geçen yıl uygulanan birinci sınıf müfredatını yetiştirip yetiştirememesi konusunda sorun yaşadıkları görülmektedir. Köylerde bulunan ilkokullarda çalışan katılımcılardan üçü 2012-2013 eğitim öğretim yılı başlamadan önce öğretmenlerle yapılan seminerlerde müfettişlerin her iki programı da tam olarak bitirmeleri gerektiğini söylediklerini şu şekilde ifade etmektedir:

Dönem başında yapılan seminerlerde herkesin kafasında büyük bir soru işareti vardı. Müfettiş bey geldi... Ona "Hocam, çok tedirginim. Üç ay sonra programı yetiştirebilecek miyiz? Geçen seneki öğretmen iki üç ay öncesinden başlamışken ben iki üç ay sonradan başlayacağım, bu nasıl olacak?" dedim. "Yok, paniklemeyin, çok rahat bitecek. Çorap söküğü gibi gidecek, çocuklar bir süre sonra ver, ver öğretmenim diyecekler." dedi dalga geçer gibi. En son giderken de herkesten programları ne yapıp edip yetiştirmesini istedi (Öğretmen 3).

Okul öncesi programı gibi bir programla başladık. Kesmelerimiz, yapıştırılmamız çok bu sene. Ama bu sene sonunda bizden okuma yazmayı isterlerse ben ne zaman yetiştireceğim? Birinci dönem, oyun oynayacakmışız, keseceksiniz, yapıştıracağız üç ay boyunca (Öğretmen 8)?

Müfredatı eninde sonunda bitiririm. Kazanma iki saat zaman ayrılmışsa onu bir saatte verip zaman diğer şeylere transfer edilebilir. Böyle böyle yetiştirmeye çalışacağız ama ne anlamı olur bunun? İş yetiştirmeye yetişir ama asıl olan öğrencinin yetiştirilmesidir. Öğrenciyi yetiştirmedikten sonra programın yetiştirilmiş olmasının bir anlamı yok bence (Öğretmen 20).

Katılımcı öğretmenlerden birisi ise müfettişlerin programı yetiştirmek zorunda olmadıklarını söylediğini dile getirmektedir:

Müfettiş bize ikinci senenin başına bazı şeyler sarkabilir dedi. Siz bu sistemin ilk öğretmenlerisiniz, elinizde hiç anasınıfına gitmeyen öğrenciler var, dolayısıyla size bu konuda toleranslıyız, fakat bundan sonrakilere böyle bir toleransımız olmayacak dedi (Öğretmen 2).

3.1.1.3. 4+4+4 eğitim sisteminin etkililiği için öneriler. Araştırmaya katılan katılımcılar öğrencilerin yaşlarının geniş bir aralığa dağılmaması ve okul öncesi eğitim alan ve almayan öğrencilerin bir arada eğitim görmemesi gerektiğine ilişkin görüş bildirmişlerdir. Örneğin, yirmi yıllık mesleki deneyime sahip olan bir katılımcı bu konudaki görüşlerini şu şekilde ifade etmiştir:

Çocuklardan bazıları çok büyük, bazıları küçük. Büyükler anasınıfına gitmişler, küçükler gitmediler. Aralarında uçurum var. Aralarında böyle bir uçurum olmamalı aynı sınıftaki öğrencilerin (Öğretmen 13).

Benzer şekilde on yıllık mesleki deneyime sahip olan diğer bir katılımcı ise bu konudaki görüşlerini şu şekilde dile getirmiştir:

Bence gruplama yapılmalıydı. En azından benzer yaşlardaki çocuklar benzer becerilere sahip olacağı için öğretmen çok rahat onlara ayak uydurabilirdi. Öbür türlü çocukların arasındaki farklılık çok fazla (Öğretmen 19).

Öğrencilerin yaş aralığının düşürülmesinin yanlış olduğunu ve okula başlama yaşını düşürmek yerine artırmak gerektiğini düşünen katılımcılardan bazıları görüşlerini şu şekilde dile getirmektedir:

72 ay olması lazım kesinlikle, çocuk okuma yazmaya hazır oluyor bence ama 66 ay olsa dahi anasınıfından gelmesi gerekiyor (Öğretmen 8).

72 ayı doldurması gerekiyor en azından ki bence daha da fazlası gerekiyor. Çünkü bizim eğitim sistemimiz direkt bilgi vermek üzerine, ver alsın, ver alsın. 66 ayın altında olanlar eminim ki bu seneyi

*okumayı öğrenmeden geçirecekler bence. 72 ay 80 aya kadar çıkartılmıydu bence. O zaman şöyle olurdu diğerlerine 1,5 yılda öğrettiğine ona sekiz ayda öğretebilirsin (Öğretmen 13).
80 aya çıkartıp diğerleri de okul öncesi eğitime alınsaydı bence çok çok daha iyi olurdu. Anasınıflarına çocukların daha uzun süre gitmesi gerektiğini düşünüyorum (Öğretmen 14).*

Öğrencilerin yaşlarına ait dağılımlarına ve özelliklerine ilişkin önerilerin yanı sıra katılımcılar 4+4+4 eğitim sisteminin etkili şekilde uygulanabilmesi için okullardaki fiziki ortamların düzenlenmesi gerektiğini belirtmektedirler. Katılımcılar sınıfların birinci sınıf öğrencilerinin gelişim özelliklerine uygun olmadığını, okul bahçelerinin çocuklar için yeterli olmadığını, okul tuvaletlerinin çocuklara uygun olmadığını ve okullarda malzeme eksikliği yaşandığını belirtmektedirler. İlkokul birinci sınıf öğretmenleri bütün bu faktörlerin eğitim-öğretim faaliyetlerini aksattığını ve eğitim-öğretim faaliyetlerinin tam olarak yapılmasını engellediğini belirtmektedirler. Örneğin, farklı iki köyde çalışan katılımcılar bu konudaki görüşlerini şu şekilde dile getirmektedir:

Aslında acıyorum ben onlara... O çocukların sınıf ortamı eski sınıf ortamı... Dün bazı öğrencilerin ayaklarının havada kaldığını fark ettim ve müdür böyle alçak sıra aradık çocuklar biraz daha rahat etsinler diye. Üçlü oturuyorlardı, şimdi ikili oturturduk, sıralar çok sıkışık. Mecbur araya sıra koymak zorunda kaldık. Şu anda anasınıfı tuvaletini kullanıyorlar mecburen. Kız erkek aynı tuvaleti kullanıyorlar... Bence birinci sınıfların altyapısının uygun olması gerekiyor. Anasınıfına benzer şekilde dizayn edilmeli, çocuklar rahat oturabilmeli, minder köşesi olmalı. O ortamda ayakkabılar çıkarılırdı. Fiziki koşulların biraz daha küçük çocuklara yönelik ev ortamı gibi hazırlanması gerekiyor (Öğretmen 3).

Sınıf ortamı düzenlenmedikçe bu sınıflarda olmamalıdır. En azından öğrenci sayımız daha az olsa sınıfın bir köşesine minderler falan koyup ayakkabılarını çıkarıp orada oynama imkanı verilebilir... Benim sınıfta 25 öğrenci var ve onlar sıkışık sıkışık otururken ben onlara oyun oynayacak ortamı bulamıyorum. Tuvaletler deseniz başlı başına bir sorun. Çocuklar tuvaleti kullanamıyorlar. Çoğu anasınıfında ya da evde klozet kullandığı için eski tür tuvaletlere gitmek istemiyorlar, gitseler bile temizliklerini yapamıyorlar. Bütün gün tuvaletini tutanlar var. Bu onlara ciddi sağlık sorunları olarak geri dönecek. Ne kadar uyardıysam da çocuk yapmıyor, yapmak istemiyor. Bahçeye çıksalar ayrı bir sorun. Sürekli düşüp bir yerlerini kanatıyorlar. Kendi içinde kısır döngüsü olan bir sistem (Öğretmen 13).

Araştırmaya katılan öğretmenlerden birisi diğer katılımcılardan farklı bir noktaya değinmiş ve birinci sınıf öğretmenlerine ya bir yardımcı öğretmen ya da maaş ödülü verilmesi gerektiği konusundaki görüşünü şu şekilde iletmektedir:

Birinci sınıf öğretmenlerine yardımcı bir öğretmen verilmesi gerektiğini düşünüyorum. Çok fazla emek sarf edilmesi gerekiyor. Bazen dinlenmeye vaktiniz bile olmuyor. O nedenle size destek olabilecek birisinin olması iyi olacaktır. Ya da yardımcı yoksa bile maaş ödülü verilip öğretmenlerin motivasyonları artırılabilir (Öğretmen 7).

3.1.2. Uyum Programına İlişkin Görüşler

Katılımcılar 4+4+4 eğitim sistemi ile ilgili görüşlerini dile getirirken uygulanmakta olan uyum programından ağırlıklı olarak bahsetmişlerdir. Katılımcıların uyum programına ilişkin görüşleri genel olarak olumsuz olmakla birlikte daha önce okul öncesi eğitim almamış veya dezavantajlı çocuklar için bu programın faydalı olabileceğini belirtenler de bulunmaktadır.

3.1.2.1. Uyum programının oyun ağırlıklı bir program olarak görülmesi. Sınıfındaki öğrenciler arasında 19 ay yaş farkı olan bir sınıf öğretmeni 2012-2013 eğitim-öğretim yılı başında uygulanan uyum programı hakkındaki görüşünü “Üç ayı, anasınıfının sıkıştırılmış hali olarak düşünüyorum (Öğretmen 2)” diyerek ifade etmektedir. Katılımcılardan bazıları ise uyum programını hazırbulunuşluk açısından daha geriden

gelen öğrencileri ilkökul eğitimine hazırlayıcı bir program olarak değerlendirmektedirler. Katılımcılar bu konudaki görüşlerini şu şekilde dile getirmektedir:

Bu uyum programı zaten daha geriden gelen ya da anaokuluna gitmemiş çocuklar düşünülerek hazırlanmış (Öğretmen 7)
Bu program hiçbir şey bilmeden, ya da daha doğrusu anasınıfına gitmemiş çocuklara göre hazırlanmış bir program (Öğretmen 8).
Anasınıfına gidenle gitmeyen arasındaki açığı kapatmaya yönelik bir uygulama gibi olmuş (Öğretmen 10).

Bir köy okulunda görev yapan öğretmenlerden biri uyum programının “*Tamamen oyun ağırlıklı bir program (Öğretmen 14)*” olduğunu belirtmektedir. Benzer bir şekilde, 18 yıl öğretmenlik deneyimi olan bir katılımcı uyum programının çocuklar üzerinde herhangi bir etkisinin olmadığını şu şekilde ifade etmektedir:

Biz uyum programını uyguluyoruz ama sadece oyun oynattık, çok da artısı oldu mu bence aman aman bir artısı olmuyor. Sadece zaman kazanmaya yönelik bir program. Çocuklar 60 aylıkken değil de 63 aylıkken okuma yazma öğrenmeye başlayacaklar. (Öğretmen 14)

3.1.2.2. Uyum programının zaman ve iş kaybı olarak görülmesi. Katılımcı öğretmenlerden üçü uyum programının sadece 4+4+4 eğitim sistemine geçişle birlikte gündeme gelen tepkileri bir nebze olsun hafifletmek için hazırlandığını, aslında bilimsel bir altyapısının ya da yeteri kadar hazırlığın olmadığını ve sadece zaman kaybı olarak gördüklerini şu şekilde dile getirmektedirler:

Sadece zaman kaybı ve iş yapıyor gibi gözükmek için hazırlanmış bir program. Birçok açıdan eksik ve özensiz hazırlanmış... Zaten bu uyum çalışması sadece milletin gözünü boyamak için hazırlanmış, “Biz çocuğumuzu erken aldık, ama bakın yaşı dolana kadar bir şey öğretmedik” diye göz boyamak için hazırlanmış. Ciddi manada hazırlandığını düşünmüyorum. Program değişikliği söylenmeye başlayalı zaten altı ay oldu, altı ay içinde bunlar ne çabuk kitap hazırladılar da bastılar. Laf olsun diye boyama kitaplarından almışlar metinleri kopyala yapıştırırla kitap haline getirmişler (Öğretmen 13)
Çok bilinçli hazırlanmış bir program değil, Ankara merkezindeki bir okulu baz almışlar veya bunu hazırlayanlar kendi çocuklarını baz alıp hazırlamışlar gibi geliyor bana. ... Büyük yaş grubu için bence bu üç aylık süreç zaman kayıbandan başka bir şey değil ve ben onların bu zaman kaybını telafi edip arayı kapatabileceğini düşünüyorum ama küçük yaşla kapatabileceğimizi çok da düşünmüyorum. (Öğretmen 14)
Aslında bu ilk tasarıda bu uyum süreci de yoktu. Direk normal başlayacaktık geçen seneki birinci sınıflar nasıl başladıysa öyle başlayacaktık ama biraz tepki olunca dediler ki üç aylık bir süreçte çocukları hazırlayacağız. Bu olay zaten sonradan olan bir olay. Tepkiler üzerine apar topar hazırlanan bir programdan ne kadar verim bekleyebilirsiniz (Öğretmen 20).

3.1.2.3. Öğrencilerin uyum programından sıkılması. Araştırmaya katılan katılımcılardan bazıları uyum programının süresinin uzun olması nedeniyle öğrencilerin sıkıldığını, okul öncesi eğitim alan öğrencilerin anasınıfında ya da anaokulunda yaptıkları etkinliklere benzer olması nedeniyle okul öncesi eğitim alan öğrencilerin sıkıldığını, benzer etkinliklerin sürekli tekrarlandığını ve bazı etkinliklerin çocukların seviyelerinin üstünde olduğunu belirtmektedirler. Örneğin sınıftaki öğrenciler arasındaki yaş farkı yaklaşık 18 ayın üzerinde olan öğretmenler bu konudaki görüşlerini şu şekilde dile getirmektedirler:

Daha önce anaokuluna gitmiş bir öğrenci için bu üç aylık süre fazla çünkü öğretmenim biz bunları anaokulunda da yapıyorduk diyorlar ve birkaç şeyden sonra hevesleri kırılıyor. Diğerleri açısından baktığımızda yani gitmeyenler için de bence bu üç aylık süre çok çok az (Öğretmen 2).
Öyle bir program hazırladılar ki bizim çocuklara o kitabın içeriğindeki birçok şeyi yaptırıyoruz. Çocuk aradaki farkları dahi bulamıyor, aynıısını yapamıyor, aynı kelimesini anlamıyor. Anlatıyorsun, defterleri kalemleri gösterip aynı olduklarını somut örneklerle anlatıyorsun, örnekleri çoğaltıyorsun. Aynı, farklı, aşağıda, yanında gibi kavramlarla uğraşıyoruz. Çok basit olabilir belki ama bunlarla

uğraşmak zorundayım, bilmiyorlar. Bunları bilmeden ben nasıl okuma yazma öğreteceğim (Öğretmen 14).

15 yıllık mesleki deneyime sahip olan öğretmenlerden biri ise uyum programı hakkındaki görüşlerini şu şekilde belirtmektedir:

Bu program anasınıfına gidenler için hafif kalıyor. Biz bunları zaten yapmıştık diyorlar. Genel olarak çocukların kitaplarına baktığımızda daha sonra yapılacak olanları bile çizgi çalışmalarını, rakamları yapanlar var. Onlara şimdi çok basit geliyor yaptığımız şeyler, ne zaman yazı yazacağız diyorlar. Sıkılanlar var. Anasınıfına gitmeyenler için iyi oldu bu program (Öğretmen 10).

3.1.2.4. Uyum programının okula uyuma olumsuz etki edeceği kaygısı. 12 hafta olarak planlanan uyum programından sonra öğretmenler geçen sene uygulanan birinci sınıf programına geçiş yapmaktadırlar. Daha önce dört kez birinci sınıf okutan öğretmenlerden ikisi öğrencilerin bütün etkinlikleri uyum programındaki etkinlikler gibi algılayabileceğinden duyduğu endişeyi ve çocukların uyum programından birinci sınıf programına geçişte bocalama yaşayabileceğine ilişkin düşüncesini şu şekilde ifade etmektedir:

Uyum sürecinin bence şöyle bir sakıncası da olabilir. Çocuk her şeyi böyle zannederse okuma yazmaya geçtiğimiz zaman bocalayabilir. Şimdi oyun oynuyoruz, resim yapıyoruz, sınıfın içinde rahat hareket ediyorlar ama bir süre sonra böyle olmayacak. O zaman ister istemez daha kurallı hareket etmeleri gerekecek, her istedikleri zaman oyun oynayamayacaklar ama oynamak isteyecekler ya da ödev vereceğim zaman yapmak istemeyecekler (Öğretmen 1).

Uyum programı çocukları iyice rehavete itti. Çocuklar bu süreçte oyun oynamaktan bile sıkıldılar. Bu programdan sonra normal okuma yazma çalışmalarına geçince çok zorlanacaklar. Kurallara uymak zorunda kalacaklar, sıralarda düzgün oturup bir şeyler yetiştirmek zorunda kalmak onları ister istemez gerektirir. Çocuklar okulu oyun olarak görüyorlar artık. Uyum programı kendi içinde uyumsuzluğa yol açtı diyebilirim. Çünkü düzen oturtmakta zorlanıyoruz, üç dört öğrencinin dışındakiler sınıfı oyun alanı olarak görüyor ve o şekilde devam ediyor (Öğretmen 14).

3.1.2.5. Uyum programının küçük yaştaki çocuklara olumlu katkısı. Sınıfındaki öğrenciler arasındaki yaş farkı 14 aydan fazla olan öğretmenler uyum programının dezavantajlı öğrencileri okuma yazmaya hazırladığını, öğrencilerin okul ve sınıf kurallarına adaptasyonunu kolaylaştırdığını, okuma yazma sürecindeki etkinliklerinin temellerinin atıldığını ve çocuklarda kendine güven duygusunu geliştirdiğini düşündüklerini şu şekilde dile getirmektedirler:

Bundan önceki sınıfım 72 aylık çocuklardı genellikle. ... İlk uyum haftasından sonra direk ağır bir programa geçtim ama bunlarda çok daha rahatım. Çok daha kurallar oturdu, beni daha çok dinliyorlar... Çocuklara biraz kendilerini bulmaları, aradaki eksikliklerini kapatmaları her şeyden önce de okula alışmaları için zaman verilmiş oldu. Eğer bu zaman verilmeseydi ister istemez birden çok fazla şey beklenilecekti ve belki çok bariz o an göstermeyecekleri ama zorlanacaklardı ve bu zorluk onlara ben yapamam, olmuyor dedirtirecekti... Kalem tutmasını bilmeyen iki tane çocuğum var. Ama bana göre bu uyum süreci iyi ki de varmış. Onlar kalem tutmasını öğrendiler en azından. Etkinliklerin temellerini atıyoruz, elleri şu anda kırıldığı için harflerin yazılışı üzerinde belki de çok fazla durmayacağım. Sadece nasıl yapılacağını gösterip diğer aşamalara geçirim diye düşünüyorum (Öğretmen 1).

Bu sene üç ay gibi bir zamanımız var. Bu da bizim için bir avantaj. O çocukların kendilerini toparlamaları için üç aylık süre asıl onlar için avantaj... Kitap bu açıdan bizim için iyi oldu. Çok basit, herkesin yapabileceği etkinlikler başladığı için çocuklarda ben yapamam duygusunun oluşmasına neden olmadı (Öğretmen 11).

3.1.3. Öğretmenlerin 4+4+4 Eğitim Sistemine İlişkin Deneyimleri

Eğitim sisteminin uygulayıcısı konumunda olan öğretmenlere 4+4+4 eğitim sisteminin uygulanmaya başlayacağını duyduklarında ne düşündükleri sorulduğunda verdikleri yanıtlardan sistem değişikliği nedeniyle bazılarının tedirgin olduğu görülmektedir.

Katılımcılar özellikle kendilerini yeterli hissetme konusunda kaygı yaşadıklarını belirtmişlerdir. Örneğin daha önce hiç birinci sınıf okutmamış ve sınıfındaki öğrenciler arasında yaklaşık 19 ay yaş farkı bulunan bir öğretmen bu konudaki görüşlerini şu şekilde ifade etmektedir:

Aslında çok yaşadım. Ya başaramazsam ya yeteri kadar seviyelerine inemezsem ya da yol alamazsam diye tereddüt ettim. Bir de alışık olmadığımız bir yaş grubu alışıklıktan da öte eğitimini almadığımız bir yaş grubuyla karşılaşacağımı bilmek kötüydü (Öğretmen 2).

Sınıfındaki öğrenciler arasında 15 ay yaş farkı bulunan bir başka öğretmen eğitim sisteminde değişiklik yapılmasının haklı gerekçelerle yapılmış olduğunu düşündüğü için olumsuz düşüncelerinden çabuk kurtulduğunu belirtmektedir:

İlk etapta çok korktum ve nasıl yaparım diye ister istemez düşündüm, birkaç gün panikledim ama sonra kendi kendime böyle bir şey yapıyorsa bir gerekçesi vardır demek ki büyüklerimiz böyle uygun görmüşler ki böyle yapıyorlar dedim (Öğretmen 1).

Daha önce üç kez birinci sınıf okutan ve sınıfındaki öğrenciler arasındaki yaş farkının 6 ay olduğu bir öğretmen ise nasıl bir program uygulayacaklarını bilememelerinden ve daha küçük yaşta çocukların okula alınmasından kaynaklanan bir tedirginlik yaşadığını şu şekilde dile getirmektedir:

Ne yaparım diye panik yaşamadım dersem yalan olur. Farklı bir yaş grubuyla karşılaşacağımı bilmek insanı zorluyor. Zaten birinci sınıf olmanın verdiği bir gerginlik oluyor bir de üstüne daha da küçük çocukların geleceğini bilmek, sistemde değişiklik olduğunu bilmek, nasıl bir program uygulayacağımı bilmemek insanı rahatsız ediyor (Öğretmen 5).

Yeni sistemin kendilerine fazladan yük getirdiğini belirten 28 yıllık mesleki deneyime sahip olan bir öğretmen bu konudaki görüşünü şu şekilde açıklamıştır:

Küçük yaşlar öğretmenin gayretine bağlı, öğretmenin görevini ikiye üçe çıkardı bence. Ben her gece eve sesim kısılmış halde gidiyorum. Sıkıntılarımız var (Öğretmen 17).

Sınıfındaki öğrenciler arasındaki yaş farkının yaklaşık 18 ay olan öğretmenlerden ikisi, öğrenciler arasındaki yaş dağılımı ve beceri farklılığından doğan dengesizliği giderme çalışmalarının kendilerini çok yorduğunu şu şekilde dile getirmektedir.

*Sizden üç ayda anaokuluna giden çocukla gitmeyen çocuğu benzer bir seviyeye getirmeniz bekleniyor. Üç aylık sürede anaokuluna gitmeyen çocuğa ben anaokulunda verilmesi gereken eğitimi hem de okuma yazmaya hazırlık çalışmaları vermiyim, bir de sınıfta sadece okuma yazmaya hazırlık çalışmaları diye anaokulunun tekrarını yaptırmam gerekiyor (Öğretmen 2).
Birkaç defa birinci sınıf okuttum ama bu sınıfların karma olması sebebiyle daha fazla yoruldum. Çünkü önce bitiren çocuk sıkılıyor, sıkıldığı zaman ortamı karıştırıyor, bir şeyler yapmak istiyor ama diğer çocukta yapamadım diye sıkılıyor, iyice bunalıyor hiç yapmak istemiyor (Öğretmen 15).*

Katılımcılardan bazıları öğrencilerinin bilgi ve beceri eksikliğinin onlar için sorun yarattığını belirtirken 7 yıl öğretmenlik deneyimi olan ve köy okulunda çalışan bir katılımcı öğretmenlerin bunları basit etkinliklerle aşılabileceğini belirtmektedir:

Bu üç ay boyunca birçok şey öğretilbilir çocuklara. Nasıl olsa okuma yazmaya geçilmiyor, çocuklara birçok şeyi öğretmek için zaman var. Baktın eksiklikleri varsa bunları biz tamamlayabiliriz. Çocuklar zaten hevesli. Koyarsın önüne bir boyama sarı renge boyayın dersin, sırayla renkleri öğretirsin. Ben bunların sorun olacağını da düşünmüyorum (Öğretmen 4).

Buna karşın başka bir köy öğretmeni ise yaşadıkları zorlukları aşamamalarının nedeni olarak öğrencilerin dikkat sürelerinin kısa olmasını şu sözlerle ifade etmektedir.

"Birinci sınıf öğretmeni çok dikkatli olmalı, sürekli tetikte olmalı ve çocukların dikkatini toplamalı. Önceki yıllarda bunu öğrendik ama bu çocuklar çok farklı. Eskiden bir çocuğun dikkatini 10 dakika

toplayabilirdin, öğretmenim söylediğini dinlerdi, dolayısıyla birçok şeyi öğretmen kolay olurdu. Şimdi, bu seneki çocuklar öğretmenim anlattığını dinlemiyorlar hiç, dinleyemiyorlar daha doğrusu. (Öğretmen 14)

Katılımcılardan ikisi uyum programı sürecinde yaptıkları etkinliklerin kendilerini tatmin etmediğini, bir şey yaptırmıyormuş hissi yarattığını dile getirirken bir katılımcı bunun ellerinde sadece uyum programının olmasından ve gelecekte ne yaptıracaklarını bilmemelerin verdiği sıkıntıdan kaynaklandığını düşündüğünü ifade etmektedir:

Şu an gün içerisinde çok verimli ders yapamıyorum. Yapmam gerekenler bunlar ama bana sanki bir şey yapmıyormuşum gibi geliyor, alışkın olmadığım için çok boş geliyor. Alışkın olmadığı bir program ve ben bazen yapamayacağım, öğretemeyeceğim diyorum. Akşam oldubitti, eve gidiyorum, ne yaptım bugün diye düşündüğümde vicdanım hiç rahat değil eve gittiğimde bir öğretmen olarak. Acaba farklı şeyler mi yapsam diyorum, arkadaşlarla konuşuyorum, onlar da "Kesme yaptık gönderdik çocuğu." diyorlar. Şu an boşluktayız öğretmenler olarak. Elimde dört yılın müfredatı olsaydı belki böyle düşünmezdim ama sadece bu yılın müfredatı var elimde. Öyle olsaydı belki de gönül rahatlığıyla oyun oynardım, şu an çok tedirginim (Öğretmen 8)
İlk başta çok boş, hiçbir şey yaptırmıyormuşum gibi geldi. Zaman boş kalmıyor, dolu dolu geçiyor, programda her hafta neler yapılacağı belli olduğu için ancak onları yetiştiriyorum ama yine de eksik gibi geliyor (Öğretmen 10).

3.2. Birinci Sınıf Öğretmenlerinin Öğrencilerin Hazırbulunuşlukları Hakkındaki Görüşleri

Yapılan veri analizi sonucunda katılımcıların öğrencilerin hazırbulunuşlukları hakkındaki görüşlerinin genel gelişim alanları etrafında yoğunlaştığı görülmektedir. Bu görüşler fiziksel gelişim, bilişsel gelişim, sosyal duygusal gelişim, özbakım becerileri alt temaları olarak bulunmuştur. Ayrıca okul öncesi eğitim alma ve sınıftaki öğrencilerin yaş farklılıklarından kaynaklanan sorunlar alt temalar halinde ele alınmıştır.

3.2. 1. Fiziksel Gelişim

Araştırmaya katılan katılımcılardan şu an sınıflarında olan öğrencilerin genel özellikleri hakkında bilgi vermeleri istendiğinde, katılımcılardan büyük çoğunluğunun ilk önce öğrencilerin fiziksel hazırbulunuşluk özelliklerine değindikleri görülmektedir. Katılımcılar bu konudaki görüşlerini şu şekilde dile getirmektedirler:

Kalem tutmasını bilmeyen iki tane çocuğum var. Fiziksel olarak baktığım zaman çocukların yüzünden de anlaşılıyor. Bir de makas tutmalarından belli oluyor. İkinci hafta isimlikleri yapıyorduk. Bir tane çocuğum "öğretmenim ben kesemiyorum." dedi. "Kesebilirsin" dedim, el bükülüyor, kitap bir tarafa düşüyor. Fiziksel olarak da çok cılız bir çocuk, yaş olarak da 5,5 yaşında. Bizim sınıfımıza merdiven çıktuktan sonra ulaşılıyor ama bazı çocuklar özellikle çanta sırtlarındayken merdiven çıkamıyorlar, çok zorlanıyorlar (Öğretmen 1).
Öğretmenim kemerimi açamıyorum, öğretmenim kemerimi kapatamıyorum, sırt çantasına sırtına almaktan aciz çocuklar var 60-66 aylık arasındaki çocuklar (Öğretmen 3).
Bazı çocuklar okulun ilk başlarında uyuya kalıyorlardı. Sabah erken kalkıyorlar var içlerinde. Şimdiye kadar gündüz uykusuna alışanlar yine uyumak istiyorlardı, uyuya kalıyorlardı. Şimdi azalmaya başladı ama yine uyuyanlar da oluyor (Öğretmen 10).

Genel olarak katılımcılar öğrencilerinin kalem tutma, sırada oturma, çantalarını taşıma, makasla kağıt kesme, kemerini-düğmesini açıp kapatma, merdiven inip çıkma vb. açısından sorun yaşadıklarını dile getirmektedirler.

3.2.2. Bilişsel Gelişim

Sınıflarında özellikle 66 ay altında öğrenci bulunan katılımcıların büyük çoğunluğu sınıflarındaki öğrencilerde dikkat eksikliği olduğunu, öğrencilerin dikkatlerini bir noktaya toplamakta zorlandıklarını, akılda tutma açısından sorun yaşadıklarını ve belli temel kavramları (renk, sayı, büyük-küçük vb.) bilmediğini belirtmektedirler. Sınıfındaki öğrenciler arasında yaklaşık 18 ay olan katılımcılar bu konudaki görüşlerini katılımcılar şu şekilde ifade etmektedir:

Psikolojik olarak algılama düzeyleri 60 aylıkların çok düşük. 60, 62, 64'lerin algılama ve akılda tutma problemleri var, çok kısa süreli bile olsa rengi akıllarında tutamıyorlar. Sen bu renksin dediğimde bir etkinlikte on saniye geçmeden unutuyor. Algılamada epey yol kat etmeleri gerekir. Söylediğim bir rengi ya da ismi bile akılda tutamıyor (Öğretmen 2).
Renkleri bilmiyorlar, farklı kelimesinin anlamını, değişik kelimesinin anlamını bilmiyorlar. Sıraladığın zaman hangisi farklı diye sorarak başlıyorsun. Onlarda problem yaşadım ve hala da yaşıyorum. Dikkat sıkıntısı yaşıyorum... Renkleri bilmeyen bir çocuğa düğmeyi pembe renge boya dediğin zaman boya kalemlerine bakıyor. Hangisi alsam diye düşünüyor. Çaktırmadan yanındaki arkasına bakıyor, o ne renk boyadı, hangi rengi aldı diye (Öğretmen 3).
Bir çocuğun bir derste ortalama 10 dakikadan 15 dakikadan daha fazla zaten dikkatini toplayamıyorsunuz. Beş ve altı yaşındaki çocukların ilgisini beş dakikadan fazla toplayamıyorsunuz. Çocuk en fazla beş dakika ilgisini toplayabiliyor, ondan sonra ilgisi dağılıyor, sağma bakıyor, soluna bakıyor seni dinlemiyor bir yerden sonra (Öğretmen 14).

3.2.3. Sosyal Duygusal Gelişim

Sınıflarındaki öğrenciler arasında 15 ay ve daha fazla olan fark olan öğretmenlerden ikisi öğrencilerinden özellikle küçük olanların annelerinden ayrılıp okula gelmekte sorun yaşadıklarını şu şekilde dile getirmektedirler:

Bir tane öğrencim var, geçen sene anasının gitmemiş, o çok ağlıyordu. Ağlamasının sebebi anneye çok bağımlı olması (Öğretmen 1).
Özellikle ilk günlerde 60 aylıklar epey ağladı. Anneleriyle evlerine geri dönmek istediler (Öğretmen 2).

Özel okulda görev yapan ve sınıfındaki öğrenciler arasında yaklaşık 5 ay fark olan bir öğretmen öğrencilerin sorumluluk alma ve sorumluluklarını yerine getirme davranışlarını yerine getiremediklerini şu şekilde belirtmişlerdir:

Çocuğa bir şey söylüyorsunuz, ben yapmam diyor. Şimdiye kadar hiç bir şey yapmamış çünkü. Bir şeyi şuradan alıp buraya koymamış. Sorumluluk almamış, o yüzden okula gelmek, eşyalarına sahip çıkmak, belli temel okul ihtiyaçlarını hazırlamak bile zor geliyor onlara (Öğretmen 18).

Sınıfındaki öğrenciler arasında yaklaşık olarak 15 ay fark olan öğretmenlerden ikisi, öğrencilerinden diğerlerine göre daha küçük olanların toplum içinde nasıl davranacaklarını ve diğer kişilerle nasıl iletişim kuracaklarını bilmediklerini ve bu yüzden de değişik sorunlar yaşadıklarını şu şekilde ifade etmişlerdir:

Bir öğrencim var, anasının gitmemiş. Birisi eşyasına dokunduğunda çok kızıyor ama o herkesin her şeyini alıyor. İlk gün sıra olup okulun içinde gezdik, bu sırada bir ipten tuttular dağılmasınlar diye. Bu etkinlikte birisi ipi çok çekmiş, canı acımış, öyle bir bağırdı ve etrafa saldırdı ki. Neden böyle yapıyorsun dediğimde onlar benim canımı çok acıttılar ben de onların canını acıtacağım dedi. Başka bir şey bilmiyor, birisi bana ne yaptıysa ben de ona yapacağım diye düşünüyordu (Öğretmen 1).
Sosyal açıdan hazır olmadığından dolayı sorunlar yaşadık. Çocuklar birbirlerinden nasıl bir şey isteyeceklerini bilmiyorlar, o zaman da ellerinden alıp çekiyorlar ve kıyamet kopuyor. (Öğretmen 14)

Sınıfındaki öğrenciler arasında bir yaştan daha fazla fark olan katılımcılardan üçü, diğerlerine göre küçük olan öğrencilerin daha dürtüsel hareket ettiklerini ve bunun sınıfın

düzenini bozduğunu ve sınıf kurallarının oturtulmasına engel olduğunu dile getirmektedirler.

İkinci dersin ortasında özellikle 60 ve 66 aylık çocuklar öğretmenim ne zaman eve gideceğiz demeye başlıyorlar. Daha sonra ne zaman yemek yiyeceğiz, beslenmemizi yapacağız soruları geliyor sırayla (Öğretmen 3).

Bir şey yapacakları zaman sürekli öğretmenim, öğretmenim, öğretmenim diye sesleniyorlar. İşin ciddiyetinde değil, hala oyun çocuğu oldukları için aslında bu yaptıklarını da oyun zannediyorlar, sınıfı da oyun yeri. Sürekli duyduğum şeylerden biri "tuvalete gidebilir miyim?" sorusu. Tuvalete gitmek değil amaçları, bir dolaşacaklar, hava alacaklar, oynayacaklar ve gelecekler. Bu yüzden de ders bütünlüğünü sağlayamıyorsunuz (Öğretmen 12).

Sürekli hareket etme eğilimdedir. Sıraya oturup sınıf düzeni almamız yaklaşık bir buçuk ayımı aldı ki daha yeni yeni sıraya oturuyorlar. Kesme deseniz o yok, kırıştırıp duruyorlar. Bir an önce bitsin diye neredeyse elleriyle yırtıyorlar. Ya da ben daha bir şey söylemeden kendi kafalarına göre ya kesiyorlar, ya boyuyorlar ya da yapıştırıyorlar (Öğretmen 19).

3.2.4. Özbakım Becerileri

Sınıftaki öğrenciler 66 ayın üzerinde olan öğretmenler özellikle küçük çocukların tuvalet ve tuvalet sonrası temizlik ihtiyaçlarını gidermede sorun yaşadıklarını, zaman zaman altlarına kaçırdıklarını ve bazılarının bu sorunlar nedeniyle tuvaletlerini tutup eve gidene kadar beklediklerini şu şekilde dile getirmektedir:

Bazı çocuklar özellikle küçükler tuvalete gittiklerinde pantolonlarını açamıyorlar, o zaman benden yardım istiyorlar ama bazen ben yardım edene kadar altına kaçırıyor. O zaman da utanıyorlar. Birkaç kez başımıza geldi bu. Çocuklara her seferinde normal olduğunu olabileceğini anlattım ama yine de utanıyorlar (Öğretmen 9)

Şu anda tuvaletle uğraşyoruz. Tuvalete gidecekler düğmelerini çöz, arkasından sürekli kontrol et, geri geldiklerinde üstlerini düzelt ve düğmelerini kapat. Sınıfta tek olduğumuz için ister istemez yeteri kadar kontrol edemiyorsunuz. Sürekli ellerini yıkayıp yıkadığını soruyorsunuz ama temizliğini kontrol edemiyorsunuz (Öğretmen 16).

3.2.5. Okul Öncesi Eğitim Alıp Almama ve Yaş Farklılıklarından Kaynaklanan Sorunlar

2011-2012 öğretim yılında 60-72 aylık çocuklar için okul öncesi eğitim zorunlu tutulmuştur. Bu nedenle 2012 yılında okula başlayan 72 ay ve üstü olan öğrenciler okul öncesi eğitim alıp ilkokula başlamışlardır. Bunun yanı sıra 2011-2012 eğitim-öğretim yılındaki uygulamaya göre okul öncesi eğitim kurumlarına gitmesi gereken öğrencilerin 60-66 ay arasında olanların bir kısmı ailelerinin isteğiyle ilkokul birinci sınıfa başlamışlardır. Dolayısıyla sınıf içerisinde hem okul öncesi eğitim almış hem de almamış çocuklar bir arada bulunmaktadır.

Araştırmaya katılan öğretmenler öğrenciler arasında okul öncesi eğitim alıp almama durumu açısından farklılık olduğunu ve bu durumun sınıf içerisinde doğal gruplar oluşturduğunu ve okul öncesi eğitim almayan öğrencilerin daha fazla sorunla karşılaştığını şu şekilde açıklamışlardır:

Etkinliklerimizi yaş değil de anasınıfına gidip gitmeme durumu sekteye uğrattıyor (Öğretmen 1).

Anaokulundan gelenler daha becerikliler ve daha hazırlar. Onlar bir grup oldular. Diğer grupta da anaokuluna gitmeden gelenler var, onlar daha çok yoruluyorlar, daha geriden geliyorlar (Öğretmen 9).

Diğerlerine kalem tutmayı bir günde öğrettiysem onlara [küçükler] bir haftada öğrettim. Okula uyumları diğerlerine göre zor oldu. Sıkılıyorlar çok çabuk. Dikkatlerini zor topluyorlar. Çizgi film izleseler bile beş on dakikadan sonra sağa sola gezinmeye başlıyorlar (Öğretmen 13).

Anaokuluna gitmedikleri ve yaş grubu küçük olduğu için bir etkinlik yaparken sınıfta boyama ya da çizgi çalışması olarak bir grup öğrenci bir ders saatinde bir grup öğrenci üç ders saatinde tamamladı aynı çalışmayı. Bu sefer erken bitirenlere farklı etkinlikler yaptırınca onlar da o etkinliği yapmak istediler ama onlara izin veremedim (Öğretmen 15).

Öğrencilerin yaşlarına göre gruplanarak alındıkları özel bir okulda çalışan katılımcı şimdiye kadarki dönemlerde öğrenciler arasındaki birkaç aylık farkın bile çok önemli olduğunu gördüklerini, dolayısıyla bu sistemle bu farkın daha büyütülmesinin getirdiği sorunları küçük çocukların yaşadığını ve ileride yaşayacağını şu şekilde açıklamaktadır:

Normalde bile daha önce kendi sınıfında okuttuğum çocuklar arasındaki en az iki üç aylık fark bile ciddi bir farklılık yaratıyordu ki şimdi arada uçurum var. Bana göre olmaması gereken bir şey çünkü gerçekten çocuklar her konuda zeka gelişimi açısından, fiziksel gelişim açısından yani her açıdan sabah kalkıp gelme açısından bile farklı. Küçük gruptakiler en basitinden uyuyorlardı ilk günlerde. ... Biz bir şeyi beş dakika yaptırabiliyorsak onların yapması yerine göre iki üç saat sürebiliyor. Şimdi böyle olan durum ileride de böyle devam edecek, sürekli geriden takip edecekler (Öğretmen 18).

4. TARTIŞMA

2012-2013 eğitim-öğretim yılında uygulanmaya başlanan 4+4+4 eğitim sistemiyle zorunlu eğitimin süresinde, okula başlama yaşında ve eğitim kademelerinde düzenleme ve değişiklikler yapılmıştır (Akpınar, Dönder, Yıldırım ve Karahan, 2012). İlkokul birinci sınıf öğretmenleri eğitim sisteminin değişmesi nedeniyle farklı sorunlar yaşadıklarını, bu sorunların bazılarının altyapı eksikliği ve yeni eğitim sistemi hakkında yeterli bilgiye sahip olunmaması nedeniyle ortaya çıktığını bazılarının ise öğrencilerin bir kısmının okula yeteri kadar hazır olmadan başlamalarından kaynaklandığını belirtmektedirler. 1997-1998 eğitim öğretim yılında Türkiye’de sekiz yıllık eğitime geçilmiş ve benzer sorunlar o dönemde de yaşanmıştır. Kaplan (2000) sekiz yıllık zorunlu eğitime geçişle birlikte ilköğretim okullarında en sık rastlanan sorunların başında fiziki imkan yetersizliğinin ve materyal-donanım eksikliğinin olduğunu ortaya koyarken Mert (1999) bunlara ek olarak öğretmenlerin, velilerin ve öğrencilerin yeteri kadar bilgilendirilmemesinden kaynaklanan sorunların yaşandığını da belirtmektedir. Eğitim sistemlerinin değişmesinde benzer sorunların yaşanması eğitim sistemindeki değişikliklerin gerekli ön hazırlıklar yapılmadan gerçekleştirildiğini düşündürmektedir.

4+4+4 eğitim sistemiyle 60 ayını dolduran çocuklar ailelerinin isteğiyle ilkokula başlayabilirken 66 ayını dolduran çocuklar zorunlu olarak başlamaktadırlar. Bu nedenle bu yıl aynı sınıfın içinde aralarında yaklaşık 2 yaş fark olan öğrenciler birlikte eğitim almak zorunda kaldılar. Bu durum daha önce aralarında bu kadar yaş farkı olan herhangi bir öğrenci grubuyla karşılaşmayan öğretmenlerin uygulamada farklı sorunlar yaşamalarına neden olurken öğrencilerin de hem okulların öğrenciler için hazır olmamalarından kaynaklanan hem de kendilerinin okul için yeteri kadar hazır olmamalarından kaynaklanan sorunlar yaşamalarına neden olmuştur. Okulların öğrencilerin öğrenmelerini ve gelişimlerini desteklemek için hem fiziki açıdan hem de zengin bir öğrenme çevresi sunma açısından hazır olması gerektiği bilinmektedir (National Education Goals Panel, 1998). Fakat araştırma sonuçları katılımcıların çoğunun görev yaptığı okulların fiziki altyapılarının öğrenciler için yeterince uygun olmadığını göstermektedir. Bu okulların çoğunda öğrencilerin öğrenmelerini ve gelişimlerini destekleyecek uygun öğrenme ortamlarının bulunmaması, okulların yeni eğitim sistemi için hazır olmadıklarını ortaya koymaktadır. Okullardaki sıralar, tuvaletler, lavabolar ve materyaller öğrenciler için uygun olmadıkça verilen eğitimden istenilen sonucun alınması mümkün olmayacaktır.

İlkokul birinci sınıfa başlayan öğrenciler arasında okul öncesi eğitim alıp almama açısından farklılıklar bulunmakta ve bu farklılıklar bazı öğretmenlerin programların uygulanması sırasında değişik sorunlar yaşamalarına neden olmaktadır. Okul öncesi

eğitim alıp ilkokula başlayan öğrencilerle okul öncesi eğitim almadan ilkokula başlayan öğrenciler arasında akademik, sosyal ve duygusal açıdan farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Öğrencilerin arasındaki yaş farkı ve okul öncesi eğitim alma durumları gibi nedenlerle oluşan farklılıkların sınıf içerisinde gruplar oluşmasına neden olurken öğretimin birliğini zayıflattığı düşünölmektedir.

Yeni eğitim sisteminin uygulamaya geçirilmesi konusunda özellikle birinci sınıfların okula kayıtları ve kayıt olan öğrencilerin sınıflarının belirlenmesi konusunda farklı uygulamalar göze çarpmaktadır. Bazı okullarda 66 ayın altında olan öğrencilerin velileriyle görüşölerek birinci sınıfa kaydedilmeyip ya anasınıfına kaydedilmiş ya da hiçbir aşamaya kaydedilmemiştir. Okula kaydı yapılan öğrencilerin sınıflarının belirlenmesinde, özellikle kalabalık okullarda 66 ay ve altında olan öğrenciler için ayrı sınıflar oluşturulmuş ya da 66 ay ve altında olan öğrenciler diğer sınıflara eşit olarak dağıtılmıştır. Eğitim sisteminin uygulanması konusunda aynı ilçe ya da il içerisinde bile farklı uygulamaların yapılması yöneticilerin bile bazı konularda net bir şekilde bilgilendirilmediğini düşöndürmektedir. Okul yöneticilerinin yanı sıra eğitim sisteminin uygulayıcısı olan öğretmenlerin de eğitim sisteminin nasıl uygulanacağı konusunda tam olarak bilgileri yoktur ve bu durum öğretmenlerin farklı sınıflarda farklı uygulamalar yapmalarına neden olmaktadır. Külekçi (2013) birleştirilmiş sınıflı okullarda görev yapan ilkokul öğretmenleriyle yaptığı çalışmada benzer şekilde öğretmenlerin sistemin hızlı bir şekilde değiştirilmesi nedeniyle yeterli şekilde bilgilendirildiklerini düşönmediklerini ve bu bilgi eksikliklerinin uygulamalarda sorunlar yaşanmasına neden olduğunu belirtmektedir.

İlkokul birinci sınıf öğretmenleri eğitim sisteminin getirdiği en büyük sorunun öğrencilerin hazırbulunuşluklarıyla ilgili olduğunu belirtmektedirler. Öğrencilerin okula hazırbulunuşluğunu nörolojik olgunluğu, bilgi ve beceri yeterliliği ve psikolojik gelişimi belirlemektedir (Perera, 2005). Bu faktörler ise farklı birçok faktörden etkilenebilmektedir. Örneğin kötü sağlık koşulları ve yersiz beslenme çocuğun gelişimini olumsuz yönde etkileyeceği için okula hazırbulunuşluğu da etkileyecektir (Myers ve Landers, 1989). Okula hazırbulunuşluk fiziksel iyi oluş, duygusal olgunluk, sosyal güven, dil zenginliği ya da iletişim ve genel bilgi olmak üzere beş ana alanı içine alan karmaşık bir kavramdır (Pianta, 2002; Saluja, Scott-Little ve Clifford, 2000; Wesley ve Buysse, 2003). Araştırmacılar çocuklardan bu ana alanlar içerisinde yönergeleri ve günlük rutinleri takip etme, bağımsız çalışma, birisinin söylediklerini dikkatle dinleme, belirli kurallara uyma, şekilleri ve renkleri tanıma, etkili iletişim, işbirliği yapabilmek, kısa hikayeler anlatma, basit resimler çizme, ihtiyaçlarını ve ya da düşöncelerini söyleme, başladığı işi bitirme, kalem kullanma, 20'ye kadar sayma gibi davranışları göstermelerinin beklenildiğini belirtmektedir (Lin, Lawrence ve Gorell, 2003; Pianta, 2002; Rafoth, Buchenauer, Crissman ve Halko, 2004). Araştırmaya katılan katılımcıların da daha önceki araştırmalarla benzer şekilde öğrencilerden genel olarak kalem tutma, fiziksel gelişiminin yeterli olması, el-göz koordinasyonu sağlama, temel kavramları bilme, kendini ifade edebilme, verilen komutları anlama ve yerine getirme, bağımsız olarak çalışabilmek, tuvalet ve temizlik gibi temel ihtiyaçlarını karşılayabilmek gibi becerilere sahip olmalarını bekledikleri söylenebilir.

Çocukların bazı şeyleri yapabilmeleri ve onların üstesinden gelebilmeleri için belli bir olgunluk seviyesine ulaşmaları gerekmektedir. Bu nedenle bu olgunluk seviyesine ulaşmayan çocuklardan yapabileceklerinin üstünde davranışlar göstermelerinin

beklenilmesi sınıf ortamında farklı sorunlar yaşanmasına neden olabilmektedir. Çocukların olgunluk seviyeleri ve gelişim özellikleri genel olarak kronolojik yaşlarıyla orantılı gitmektedir. Bazı gelişim özelliklerinin, örneğin dil becerilerinin kronolojik yaşla yakından ilişkili olması sınıf arkadaşlarına göre daha küçük yaşta okula başlayan çocukları dezavantajlı duruma düşürebilir (Lewit ve Baker, 1995).

Bu çalışmada öğrencilerin bilişsel hazırbulunuşluk düzeylerinin düşük olduğu yönünde görüş bildiren öğretmenlerin köy okullarında ya da taşıma merkezli okullarda görev yaptıkları görülmektedir. Bu durum göz önüne alındığında köyde okuyan ya da köyden taşıma merkezli okula gelen birinci sınıf öğrencilerinin akranlarına göre daha dezavantajlı olarak okula başladıkları söylenebilir. Türkiye’de bazı köylerde birleştirilmiş sınıflı okul uygulaması yapılmaktadır. Bu okullarda çalışan birinci sınıf öğretmenleriyle çalışan Külekçi (2013) de araştırma bulgularıyla paralel olarak öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeylerinin düşük olduğunu belirtmektedir. Araştırmaya katılan katılımcılardan sorun yaşadıklarını dile getirenlerin öğrenci dağılımı genel olarak incelendiğinde sınıflarında 60-66 ay arasında öğrenciler olduğu görülmektedir. Belirtilen yaş aralığındaki çocukların genel gelişim özellikleri incelendiğinde dikkat sürelerinin daha kısa olduğu ve dikkatlerini bir noktaya toplamada zorlandıkları görülmektedir. Öğrencilerin gelişim özelliklerinin gerektirdiği davranışları yapmaları öğretmenleri zora soktuğu söylenebilir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

İlkokul birinci sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 eğitim sistemi hakkındaki ve öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeyleri hakkındaki görüşlerinin araştırıldığı bu çalışma sonucunda, öğretmenlerin eğitim sistemini farklı şekillerde değerlendirdikleri, bazılarının bu eğitim sistemine gerekli altyapı hazırlanmadan geçildiğini ve altyapı eksikliği olduğunu düşündükleri saptanmıştır. Fiziki imkân yetersizliği, sistemin uygulanışındaki farklılıklar, pilot uygulamanın yapılmamış olması ve hazırlanan ders kitaplarının niteliği konusunda ortak bir görüş birliği olmaması altyapı eksikliğinin yansımaları olarak karşımıza çıkmaktadır. Katılımcıların bazıları uyum programını gereksiz görürken bazıları uyum programının okul öncesi eğitim almamış ya da sınıflarındaki öğrencilere göre daha küçük yaşta okula başlayan öğrenciler açısından yararlı olduğunu ve çocuklar arasındaki farklılığı kapatmaya dönük olduğunu belirtmektedirler. Katılımcılardan bazıları sisteme yaşlarına göre daha küçük başlayan çocukları daha çok etkilediğine ve etkileyeceğine değinmektedirler. Yaşlarına göre okul öncesi eğitim almama ya da daha küçük yaşta okula başlama gibi nedenlerle dezavantajlı başlayan çocukların fiziksel, bilişsel, sosyal ve duygusal hazırbulunuşluk açısından farklı sorunlar yaşadıkları ve okuma yazma öğrenimi için temel olan becerileri tam olarak gösteremedikleri görülmektedir.

Araştırma sonuçları genel olarak değerlendirildiğinde öğretmenlerin sistemin nasıl uygulanacağı konusunda net bilgileri olmadığı, bu bilgi eksikliğinin bireysel uygulamalara neden olduğu görülmektedir. Bu nedenle öğretmenlere programın nasıl uygulanacağı, nelere dikkat edilmesi gerektiği, uyum programı ve birinci sınıf programını nasıl bütünleştirecekleri hakkında zümre toplantıları dışında daha kapsamlı bilgi verilmesi gerekmektedir.

4+4+4 eğitim sistemiyle eski sisteme göre daha küçük yaşta öğrenciler okula başlamaktadırlar. Okula yeni başlayan öğrencilere yönelik fiziki düzenlemelerin yapılmamış olması onların okula uyumunu zorlaştırmakta ve okul ortamında farklı sorunlar yaşamalarına neden olmaktadır. Bu sorunlardan bazıları ciddi sağlık sorunlarına neden olabileceği için gerekli fiziki düzenlemeler yapılmalıdır.

4+4+4 eğitim sistemine geçişte her hangi bir pilot uygulama yapılmamıştır. Bu nedenle sistemin ilk elden uygulayıcı konumunda olan öğretmenlerin sistem hakkındaki görüşlerinin alınması sistemin gözden geçirilmesi ve daha iyi hale getirilebilmesi açısından önemli rol oynamaktadır. Ayrıca öğretmenlerin genel olarak farklı yaş grubundaki ve farklı deneyimlerle okula gelen öğrencilere aynı eğitimi verme konusunda zorlandıkları görülmektedir. Bu nedenle öğretmenlere yönelik hazırlayıcı bir hizmet içi eğitimin düzenlenmesi, öğretmenlerin ileride karşılaşılabilecekleri zorlukların üstesinden gelmelerine yardımcı olacaktır.

Öğretmenlerin genel olarak sınıf içerisindeki diğer çocuklara göre daha küçük yaşta okula gelen ve okul öncesi eğitim almayan öğrencilerin hazırbulunuşlarının eksik olduğu görülmektedir. Bu nedenle çocukların okula dezavantajlı şekilde başlatılması uygulamasının gözden geçirilmesi bu çocukların ileride karşılaşılabilecekleri birçok sorunun önüne geçecektir. Ayrıca Türkiye’de okul öncesi eğitimin zorunlu eğitim kapsamından çıkarılması bundan sonraki yıllarda çocukların daha dezavantajlı şekilde okula başlamasına neden olacaktır. Bu nedenle okul öncesi eğitim zorunlu hale getirilmelidir.

Bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden görüşme kullanılarak yapılmıştır. Görüşme yöntemiyle birlikte gözlem yönteminin de kullanıldığı farklı bir çalışma öğrencilerin sınıf içerisindeki durumlarını ortaya koyma açısından farklı bir bakış açısı sunabilir. Ayrıca çalışma dönem başında yapılmıştır. Bu nedenle öğrencilerin okula nasıl geldiklerini ortaya koymaktadır. Dönem sonunda yapılacak farklı bir çalışmayla öğrencilerin dönem içerisinde nasıl bir yol kat ettikleri, davranış değişiklikleri ve hazırbulunuşluklarının etkisi görülebilecektir.

KAYNAKÇA

- Akpınar, B., Dönder, A., Yıldırım, B. ve Karahan, O. (2012). Eğitimde 4+4+4 sisteminin (modelinin) karşıt program bağlamında değerlendirilmesi. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 36, 25-39.
- Aksu Koç, A., Erguvanlı Taylan, E. ve Bekman, S. (2002). Türkiye’de okul öncesi eğitimi: Hizmete duyulan ihtiyaçların saptanması ve çocuğun dil yetisi düzeyinin değerlendirilmesi araştırma raporu. Anne Çocuk Eğitim Vakfı. 07.01.2013 tarihinde <http://www.acev.org/kaynaklarimiz/arastirmalarimiz-ve-yayinlarimiz> sitesinden alınmıştır.
- Akyüz, Y. (2010). *Türk eğitim tarihi (16. baskı)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Arı, A. (2002). İlköğretim uygulamalarının değerlendirilmesi (Normal, taşınmalı ve yatılı ilköğretim okullarının karşılaştırılması). *Milli Eğitim*, 153-154.
- Barnett, W. S., & Hustedt, J. T. (2003). Preschool: The most important grade. *Educational Leadership*, 60(7), 54-57.
- Baş, K. (2004). Türkiye’de zorunlu eğitim süresinin arttırılmasının sağlayacağı kazançlar. *Ankara Üniversitesi SBF Dergisi*, 59(4), 21-42.
- Bloom, B. (1995). *İnsan nitelikleri ve okulda öğrenme (2. baskı)*. (D. A. Özçelik, Çev.). Ankara: Milli Eğitim Basımevi.
- Boz, M. (2004). *Altı yaş çocuklarının okula hazırbulunuşluk düzeylerinin veli ve öğretmen görüşleri yönünden incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Brooks-Gunn, J., & Duncan, G. J. (1997). The effects of poverty on children. *Future of Children*, 7(2), 55-71.
- Commodari, E. (2012). Preschool teacher attachment, school readiness and risk of learning difficulties. *Early Childhood Research Quarterly*, 28(1), 123-133.
- Crosnoe, R. (2007). Early child care and the school readiness of children from Mexican immigrant families. *International Migration Review*, 41(1), 152-181.
- Çelenk, S. (2008). İlköğretim okulları birinci sınıf öğrencilerinin ilkokuma ve yazma öğretimine hazırlık düzeyleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 83-90.
- Çıkrıkçı, S. (1999). *Ankara il merkezindeki resmi banka okullarına devam eden 5-6 yaş çocuklarının okul olgunluğu ile aile tutumu arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Dockett, S., & Perry, B. (2004). Starting school perspectives of Australian children, parents and educators. *Journal of Early Childhood Research*, 2(2), 171-189.
- Dockett, S., & Perry, B. (2002). *Beliefs and expectations of parents, prior-to-school educators and school teachers as children start school*. Paper presented at the Annual Conference of Australian Association for Research in Education. Retrieved January 11, 2013, from <http://www.leeds.ac.uk/educol/documents/00003324.htm>
- Dockett, S., & Perry, B. (1999). Starting school: What do the children say? *Early Child Development and Care*, 159(1), 107-119.

- Duncan, G. J., Claessens, A., Huston, A. C., Pagani, L. S., Engel, M., Sexton, H., et al. (2007). School readiness and later achievement. *Developmental Psychology*, 43(6), 1428-1446.
- Eğitim Reform Girişimi. (2012). 4+4<8 “İlköğretim ve eğitim kanunu ile bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi”ne ilişkin insan hakları ilkeleri ve bilimsel bulgular ışığında bir değerlendirme, 12.01.2013 tarihinde http://gazetesu.sabanciuniv.edu/sites/gazetesu.sabanciuniv.edu/files/4%2B4_GerekceMetni_SON.pdf sitesinden alınmıştır.
- Entwisle, D. R., & Alexander, K. L. (1993). Entry into school: The beginning school transition and educational stratification in the United States. *Annual Review of Sociology*, 19, 401-423.
- Erdem, A. R. (2005). İlköğretimimizin gelişimi ve bugün gelinen nokta. *Üniversite ve Toplum*, 5(2). [Online]: <http://www.universite-toplum.org/pdf/240.pdf> adresinden 18.01.2013 tarihinde indirilmiştir.
- Erkan, S. (2011). Farklı sosyoekonomik düzeydeki ilköğretim birinci sınıf öğrencilerinin okula hazır bulunuşluklarının incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 40, 186-197.
- Erkan, S. ve Kırca, A. (2010). Okul öncesi eğitimin ilköğretim birinci sınıf öğrencilerinin okula hazır bulunuşluklarına etkisinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38, 94-106.
- Espinosa, L. M., Thornburg, K. R., & Matthews, M. C. (1997). Rural kindergarden teachers' perceptions of school readiness: A comparison with the Carnegie study. *Early Childhood Educational Journal*, 25(2), 119-125.
- European Audiovisual & Culture Executive Agency. (2012). Compulsory education in Europe: 2011/2012. Retrieved on January 1, 2013, from http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/compulsory_education/compulsory_education.pdf.
- Fabian, H. (2000). Small steps to starting school. *International Journal of Early Years Education*, 8(2), 141-153
- Gedikoğlu, T. (2005). Avrupa Birliği sürecinde Türk eğitim sistemi: Sorunlar ve çözüm önerileri. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(1), 66-80.
- Güven, İ. (2010). *Türk eğitim tarihi*. Ankara: Naturel Yayınları.
- Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Fakülte Kurulu. (2012). 05.01.1961 Tarih 222 Sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ne İlişkin Görüşler. 10.01.2013 tarihinde <http://www.egitim.hacettepe.edu.tr/belge/4+4+4EgtFakKurulKarar.pdf> sitesinden alınmıştır.
- Hamre, B. K., & Pianta, R. C. (2001). Early teacher-child relationships and the trajectory of children's school outcomes through eighth grade. *Child Development*, 72(2), 625-38.
- High, P. C., Committee on Early Childhood, Adoption and Dependent Care, & Council on School Health. (2008). School readiness. *Pediatrics*, 121,1008-1015.

- Kaplan, İ. (2000). *Sekiz yıllık ilköğretim okullarına geçişin getirdiği sorunlara ilişkin getirdiği sorunlara ilişkin yönetici çözümleri ve önerileri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Katz, L. G. (2008). Another look at what young children should be learning. *Exchange*, 53-56.
- Kıran, H. (2000). Sekiz yıllık zorunlu eğitim uygulamasında karşılaşılan sorunlar. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7, 80-84.
- Külekcı, E. (2013). 4+4+4 eğitim sistemi kapsamında birleştirilmiş sınıf uygulamasına ilişkin öğretmen görüşlerinin değerlendirilmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 369-377.
- Lewit, E. M., & Baker, L. S. (1995). School readiness. *The Future of Children*, 5(2), 128-139.
- Lin, H. L., Lawrence, F. R., & Gorrell, J. (2003). Kindergarten teachers' views of children's readiness for school. *Early Childhood Research Quarterly*, 18, 225-237.
- Magnuson, K. A. & Waldfogel, J. (2005). Early childhood care and education: Effects on ethnic and racial gaps in school readiness. *The Future of Children*, 15(1), 169-196.
- Majzub, R. M., & Rashid, A. A. (2012). School readiness among preschool children. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46, 3524-3529.
- Mangiona, P. L., & Speth, T. (1998). The transition to elementary school: A framework for creating early childhood continuity through home, school, and community partnerships. *The Elementary School Journal*, 98(4), 381-397.
- McBryde, C., Ziviani, J., & Cuskelly, M. (2004). School readiness and factors that influence decision making. *Occupational Therapy International*, 11(4), 193-208.
- McLoyd, V. C. (1998). Socioeconomic disadvantage and child development. *American Psychologist*, 53(2), 185-204.
- MEB. (2012a). 12 yıl zorunlu eğitim sorular - cevaplar. 26.12.2012 tarihinde http://www.meb.gov.tr/duyurular/duyurular2012/12yil_soru_cevaplar.pdf sitesinden alınmıştır.
- MEB. (2012b). Uyum ve hazırlık çalışmaları öğretmen el kitabı ilkokul 1. sınıf. 27.12.2012 tarihinde http://ttkb.meb.gov.tr/dosyalar/kitaplar/1sinif_ogretmenkitabi.pdf sitesinden indirilmiştir.
- Memişoğulu, S. P. ve İsmetoğlu, M. (2013). Zorunlu eğitimde 4+4+4 uygulamasına ilişkin okul yöneticilerinin görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 14-25.
- Mert, K. (1999). *Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu ilköğretim uygulaması konusunda öğretmen görüşleri (Niğde il örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Myers, R., & Landers, C. (1989). *Preparing children for schools and schools for children*. Consultative group report in Early Childhood Care and Development. Paris: UNESCO.

- The National Education Goals Panel. (1998). "Ready schools". Retrived on January 13, 2013, from <http://govinfo.library.unt.edu/negp/reports/readysch.pdf>
- Oktaý, A. (2010). İlköğretime hazır oluş ve hazır oluşu etkileyen temel faktörler. A. Oktaý, (Ed.), *İlköğretime hazırlık ve ilköğretim programları* içinde (21-34). Ankara: Pegem Akademi.
- Oktaý, A. ve Unutkan, Ö. P. (2003). İlköğretime hazır oluş ve okul öncesi eğitimle ilköğretimin karşılaştırılması. M. Sevinç, (Ed.), *Erken çocuklukta gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar* içinde (145-155). İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Orta Doğu Teknik Üniversitesi Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü. (2012). 5.1.1961 tarih ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi Hakkında ODTÜ Eğitim Fakültesi İlköğretim Bölümü Görüşü. 10.01.2013 tarihinde http://www.fedu.metu.edu.tr/web/documents/other/222sayiliIlgokretimveEgitimKanunuHakkindaEgitimFakultesiIlgokretimBolumuGorusu_s1.pdf sitesinden alınmıştır.
- Ortadoğu Eğitim Fakültesi. (2012). "İlköğretim ve ortaöğretimin yeniden yapılandırılması" ODTÜ Eğitim Fakültesi görüşü. 10.01.2013 tarihinde <http://www.fedu.metu.edu.tr/web/documents/other/IlkveOrtaogretimdeYapilanmaOnerisiODTUEgitimFakultesiGorusu.pdf> sitesinden alınmıştır.
- Özenç, M. ve Çekirdekçi, S. (2013). İlkokul 1. sınıfa kaydolan okul öncesi dönem çağındaki öğrencilerin (60-69 ay) yaşadıkları sorunlara ilişkin öğretmen görüşleri. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13(2), 177-192.
- Peker Ünal, D. (2013). Sınıf öğretmenlerinin 4+4+4 uygulamasına yönelik görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 324-337.
- Perera, H. (2005). Readiness for school entry: A community survey. *Public Health*, 119, 283-289.
- Pianta, R. (2002). *School readiness: A focus on children, families, communities, and schools*. The Informed Educator Series. Arlington, VA: Educational Research Service.
- Piotrkowski, C. S., Botsko, M., & Matthews, E. (2000). Parents' and teachers' beliefs about children's school readiness in a high-need community. *Early Childhood Research Quarterly*, 15(4), 537-558.
- Rafoth, M. A., Buchenauer, E. L., Crissman, K. K., & Halko, J. L. (2004). School readiness—preparing children for kindergarten and beyond: information for parents. Ensuring a healthy start. Promoting a bright future. *National Association of School Psychologists*. 22 Ocak 2013 tarihinde <http://www.nasponline.org/resources/handouts/schoolreadiness.pdf> adresinden alınmıştır.
- Saban, A. (2007). Lisansüstü öğrencilerin nitel araştırma metodolojisine ilişkin algıları. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17, 469-485.

- Saluja, G., Scott-Little, C., & Clifford, R. M. (2000). Readiness for school: A survey of state policies and definitions. *Early Childhood Research & Practice*, 2(2), 18. Ocak 2013 tarihinde <http://ecrp.uiuc.edu/v2n2/saluja.html> adresinden alınmıştır.
- Sanagavarapu, P. (2010), 'Children's transition to school: voices of Bangladeshi parents in Sydney, Australia'. *Australasian Journal of Early Childhood*, 35(4), 21-29.
- Senemoğlu, N. (2003). *Gelişim öğrenme ve öğretim kuramdan uygulamaya*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Şahin, İ. T., Sak, R. ve Tuncer, N. (2013).Okul öncesi ve birinci sınıf öğretmenlerinin ilköğretime hazırlık sürecine ilişkin görüşlerinin karşılaştırılması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 13(3), 1691-1713.
- UNICEF. (2011). Türkiye’de çocukların durumu raporu 2011. 03.01.2013 tarihinde <http://panel.unicef.org.tr/vera/app/var/files/s/i/sitan-tur.pdf> sitesinden alınmıştır.
- Unutkan, Ö. P. (2007). İlköğretim 1. sınıfa başlarken: Çocuk-öğretmen ve anne-baba. (Ed. Ayla Oktay, Özgür Polat Unutkan). *İlköğretim çağına genel bir bakış* içinde (sf. 27–40). İstanbul: Morpa Yayınları.
- Üstün, E., Akman, B. ve Etikan, İ. (2004). Farklı sosyo-ekonomik düzeydeki çocukların bilişsel gelişimlerinin değerlendirilmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 205-210.
- Üstün, E., Akman, B. ve Uyanık, G. (2000). Farklı sosyoekonomik kökenli 6 yaş grubu çocukların ilkokula hazırlık düzeylerinin bir değerlendirilmesi. *Eğitim ve Bilim*, 25(116), 54-58.
- Wertheimer, R., & Croan, T. (2003 December). *Attending kindergarten and already behind: A statistical portrait of vulnerable young children*. Washington, DC: Child Trends.
- Wesley, P. W., & Buysse, V. (2003). Making meaning of school readiness in schools and communities. *Early Childhood Research Quarterly*, 18, 351–375.
- Yangın, B. (2009). The relationship between readiness and reading and writing performances. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 36, 316-326.
- Yazıcı, Z. (2002). Okul öncesi eğitimin okul olgunluğu üzerine etkisinin incelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 155-156. 09.01.2013 tarihinde <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/155-156/yazici.htm> adresinden alınmıştır.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2011). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (8. baskı)*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yılmaz, Y. (2003). *Okulöncesi eğitim kurumlarına devam eden altı yaş grubu çocukları için okul olgunluğu kontrol listesi geliştirilmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Education plays an important role in the development of a country. To achieve this goal almost all countries in the world require their citizens to have certain period of education during early years of life. Although the duration of compulsory education varies greatly between different countries, most countries require 8 years or more compulsory education for their citizens (Gedikoğlu, 2005). In Turkey, starting from 2011-2012 academic year, 8-year compulsory education regulation was abandoned in favor of a new regulation that requires longer years in schools. The new regulation, which was publicized as “4+4+4 educational system” introduced a new 12-year compulsory education system. After the implementation of the new regulation, children who have completed 66 month of age are required to enroll in first grade. Additionally, children who are between 60 and 66 months of age were also admitted to first grade with the approval of their parents with a total disregard for the challenges enrolling children who are smaller than 66 months of age to first grade could bring to the schools.

School readiness is defined as preparedness of young children to start school and having the necessary knowledge, skills, behavior, accomplishments, and attitudes towards school subjects. An individual’s experiences have an effect on his/her later life and these experiences have both positive and negative consequences (Çelenk, 2008; Oktay, 2010; Senemoğlu, 2003). School readiness is a complex process. Throughout this process, many factors have important role including physiological, cognitive, environmental, social, and emotional factors.

Many Turkish children start first grade without any preschool or even kindergarten experience that would help them gain necessary skills for the school. This situation negatively affects their success in schools and makes them disadvantaged compared to the children who have attended early childhood programs (UNICEF, 2011). Therefore, children who start school less ready than their peers would be less successful in their academic lives (Dockett ve Perry, 2004; Piotrkowski, Botsko ve Matthews, 2000). School readiness does not only affect academic success. Research has shown that school readiness is also associated with school drop-out rates, and emotional and behavioral problems of students (Brooks-Gunn ve Duncan, 1997; Duncan vd., 2007; Entwisle ve Alexander, 1993; McLoyd, 1998; Wertheimer ve Croan, 2003).

The purpose of this research is to investigate first grade teachers’ opinions about 4+4+4 education system and school readiness of first grade students at elementary schools. More specifically, the study investigated the following research questions:

1. What are the first grade teachers’ opinions about the new 4+4+4 education system?
2. What are the first grade teachers’ opinions about the school readiness of first-grade students?

Method

Qualitative research methodology was chosen to explore teachers’ opinions about the new education system and school readiness of first grade students. Using interview

technique as a data collection tool provided in-depth understanding of the research questions. Twenty first grade teachers working for elementary schools in Samsun province participated in this study. Participants were recruited using maximum variation sampling procedure. This procedure allowed us to ensure the diversity of teachers with different characteristics.

Data were collected by using semi-structured interviews. The interview questions were derived from the literature review and informal interviews with first grade teachers, and then checked by a field expert. The piloting of the interview questions was made with a primary teacher who was not a participant in the study. Based on the feedbacks taken from the pilot study, the final versions of the interview questions were developed. The interviews were made face-to-face, and were recorded via voice-recorder device within the knowledge of participants. In addition to the voice recording, notes were taken during the interviews. Interviews took approximately 30-50 minutes.

Research data were analyzed using content analysis technique. Interviews were recorded and then transcribed for data analysis. The interview transcripts were analyzed and coded. Coding procedure were conducted separately by the two researchers and later codes were compared. Following the completion of coding procedure categories and themes emerged from the data.

Findings and Interpretation

Participants emphasized that the new educational system that has been implemented since 2012-2013 academic year was put into practice without adequate level of preparation. Stating that the most important problem brought by 4+4+4 educational system is experienced by the students and these problems will affect their futures, the participants also emphasized that the presence of students from different ages in the classes brings various problems. Analyses showed that there are differences between the schools in terms of the implementation of 4+4+4 educational system. In some schools of children smaller than 66 month-old were not enrolled at all. In other schools, although smaller children were enrolled, they were placed in different classes based on their age group. For example, 60-66 month-old children were placed in one classroom, children greater than 66 month-old were placed in other classes.

Teachers expressed that the age range of the students must never be so broad, the students without pre-school education experience should not be taught together with the students who have been in preschool previously. In addition to the suggestions about the age distribution and characteristics of the students, the teachers also emphasized that the physical environments of the schools must be re-organized for successful implementation of the 4+4+4 educational system. Participants stated that the classrooms are not suitable for developmental needs of the 1st grade students. Especially, it was expressed that the play grounds were not sufficient for children, school toilets were not appropriate, and there was lack of equipment in schools. Teachers thought that all of these factors interrupt the educational activities and prevent the accurately accomplishment of educational activities. The participants have mainly mentioned concerns about the orientation program being implemented. Some of the participants expressed that the orientation program was predominantly a play-oriented program, and that they consider this program as a waste of time.

In terms of transition into new educational system, the participants expressed that they felt anxious and doubtful about being competent and the new system brought additional workload for them. This was especially mentioned by teachers who have students with a wide range of age and skills. They emphasize that the students have difficulties in holding pencils, carrying their school bags, cutting the papers with scissors. Children also had difficulties in paying attention and in keeping something in mind, and in some cases they did not know some of basic concepts such as colors, numbers, big-small, etc. The participants also mentioned that the children have also difficulties in practicing the self-care skills.

Conclusion

The lack of physical opportunities, differences between the implementations of the system, never-applied pilot implementation, and the lack of consensus on qualification of prepared course books are seen as reflections of the infrastructural deficiencies. While some of the participants consider the program as unnecessary, some of them consider the orientation program to be useful for students that had no pre-school education or started school at earlier ages than other students did, and they also state that this program is for closing the gap between the children. Some of the participants emphasize that it will and do affect the children, who entered into the system at earlier ages than other students, more than others. It is observed that the children, who started with disadvantages due to the reasons such as having no pre-school education or starting at earlier ages, have significant difficulties in terms of physical, cognitive, and emotional readiness, and that they cannot completely exhibit the skills required for learning how to read and write. Based on research results it is clear that teachers are confused about the implementation of the system and that this leads to individual practices in different schools.

Suggestions

The lack of physical arrangements for newly-starting students makes it difficult for them to adapt to the school, and also leads to other problems in school environment. Physical arrangements must be made to eliminate accidents and injuries. Organizing in-service training programs for teachers would help them overcome problems they face in teaching with younger children. Moreover, by not requiring compulsory education for young children at preschool age, Turkish children will start first grade at a disadvantage. Therefore, pre-school education must be compulsory in Turkey.